

પ.પુ.ધ.ધ. ૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રી અજેન્સ્પ્રાદ્જ ભાગાજની
આશા તેમજ રૂડા આશીર્વાદ સહ ભાગિયું શ્રી નીલકૃત વર્ગીના ચરણાંકિત
પવિત્ર ભૂમિપર સ્પેશિયલ ટ્રેન દ્વારા થયેલી દક્ષિણ ભારતની તીર્થયાત્રા વિરોધાંક.

સંપ્રદાયનો સર્વાંગી વિકાસ કરતું શ્રી સ્વા. મંદિર - સરધારનું મુખપત્ર

શ્રી સ્વામિતારાયણ ચિંતન

ઓક્ટોબર ૨૦૦૪

દક્ષિણ ભારત 'શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશ્યલ યાત્રા ટ્રેન'ની તરસીર ગલક

(૧) રાજકોટ રેલ્વે સ્ટેશન પર યાત્રા ટ્રેનનું પૂજન કરતા પૂર્ણ સ્વામી તથા પૂર્ણ લક્ષ્મીપ્રસાદદાસજી સ્વામી. (૨) અંબકેશ્વરમાં જ્યોતિર્લિંગ મહાદેવના દર્શને પૂર્ણ સ્વામી તથા સંતો-હરિભક્તો. (૩) પંદ્રપુરમાં ચંદ્રભાગા નદીમાં ઠાકોરજાનો અભિપ્રેક કરતા પૂર્ણ સ્વામી તથા સંતો-હરિભક્તો. (૪) ભૂતપુરીમાં રામાનુજાયાર્થના જન્મસ્થાન મંદિરના મંહત જ્યાર સ્વામી સાથે પૂર્ણ સ્વામી, ટ્રેન સંચાલક પ્રકુલભાઈ ગઢવી તથા સંતો-હરિભક્તો. (૫) શ્રીરંગક્ષેત્રેમાં શ્રીરંગનાથજી ભગવાનના દર્શને જતા પૂર્ણ સ્વામી તથા સંતો-ભક્તો. (૬) સેતુબંધ રામેશ્વર જ્યોતિર્લિંગ મહાદેવના દર્શને જતા પૂર્ણ સ્વામી તથા સંતો-હરિભક્તો.

दक्षिण भारत 'श्री स्वामिनारायण स्पेशल यात्रा ट्रेन'नी तस्वीर गलक

(१) नासिकमां गोदावरी नदीने कांठे नीर्थनुं माहात्म्य समजावता पू. स्वामी तथा साथे संतो-हरिभक्तो. (२) पंढरपुर रेल्वे स्टेशन पर सत्संग सभामां पू. स्वामी तथा संतो-भक्तो. (३) मद्रास खाते नारायण भवनमां सत्संग सभामां पू. स्वामी तथा संतो-भक्तो. (४) कन्याकुमारी रेल्वे स्टेशन पर सत्संग सभामां पू. स्वामी तथा संतो-भक्तो. (५) त्रिवेन्द्रम् (पद्मनाभ) रेल्वे स्टेशन पर सत्संग सभामां पू. स्वामी तथा संतो-भक्तो. (६) पुना रेल्वे स्टेशन पर सत्संग सभामां पू. स्वामी तथा संतो-भक्तो.

સંપ્રદાયનો સર્વાંગી વિકાસ કરતું શ્રી સ્વા. મંદિર - સરધારનું મુખ્યત્વ

ચિંતન

પ્રકાશક : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર વતી

કો. સ્વામી શ્રી વિરક્તસ્વરૂપદાસજી

તંત્રી : સાધુ દિવ્યસ્વરૂપદાસજી ♦ વર્ષ :- ૧, અંક :- ૫, તા. ૨૦-૧૦-૦૪

સંસ્થાપક ::

પ.પૂ. ધ.ধ. ૧૦૮ આચાર્ય
શ્રી અજેન્ડ્રપ્રસાદજી મહારાજ

અધ્યક્ષ ::

પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય
શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ - વડતાલ

પ્રયોગક ::

પૂ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

સુયનાયો ::

- શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન દર મહિનાની ૨૦મી તારીખે પ્રગત થાય છે. કોઈ કારણસર અંક ન મળે તો ભારતમાં સ્થાનિક પોસ્ટ ઓફિસમાં તપાસ કરીને કાર્યાલયમાં જાગુ કરવી.
- ગ્રાહકે સરનામું બદલતા કાર્યાલયમાં ગ્રાહક નંબર સાથે જાણુ કરવી.
- ગમે તે મહિનાથી ગ્રાહક થઈ શકાયછે.
- કોઈ અનિવાર્ય સંઝેગોમાં માસિક બંધ કરવામાં આવે, તો લવાજમપરત મળશે નહિ.

લેખો અંગે પત્રવ્યવહાર ::

'ચિંતન કાર્યાલય'

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર
તા.જી. રાજકોટ - ઉદ્દોરણ

લવાજમના દર ::

વાર્ષિક લવાજમ	: રૂ. ૮૦/-
પંચવાર્ષિક	: રૂ. ૩૫૦/-
પચીસ વર્ષ લવાજમ	: રૂ. ૭૫૦/-
પરદેશમાં લવાજમ	: \$ ૧૩૦ U.S.A. : £ ૧૦૦ U.K.
છુટક નકલ	: રૂ. ૨૦

અનુક્રમિકા ::

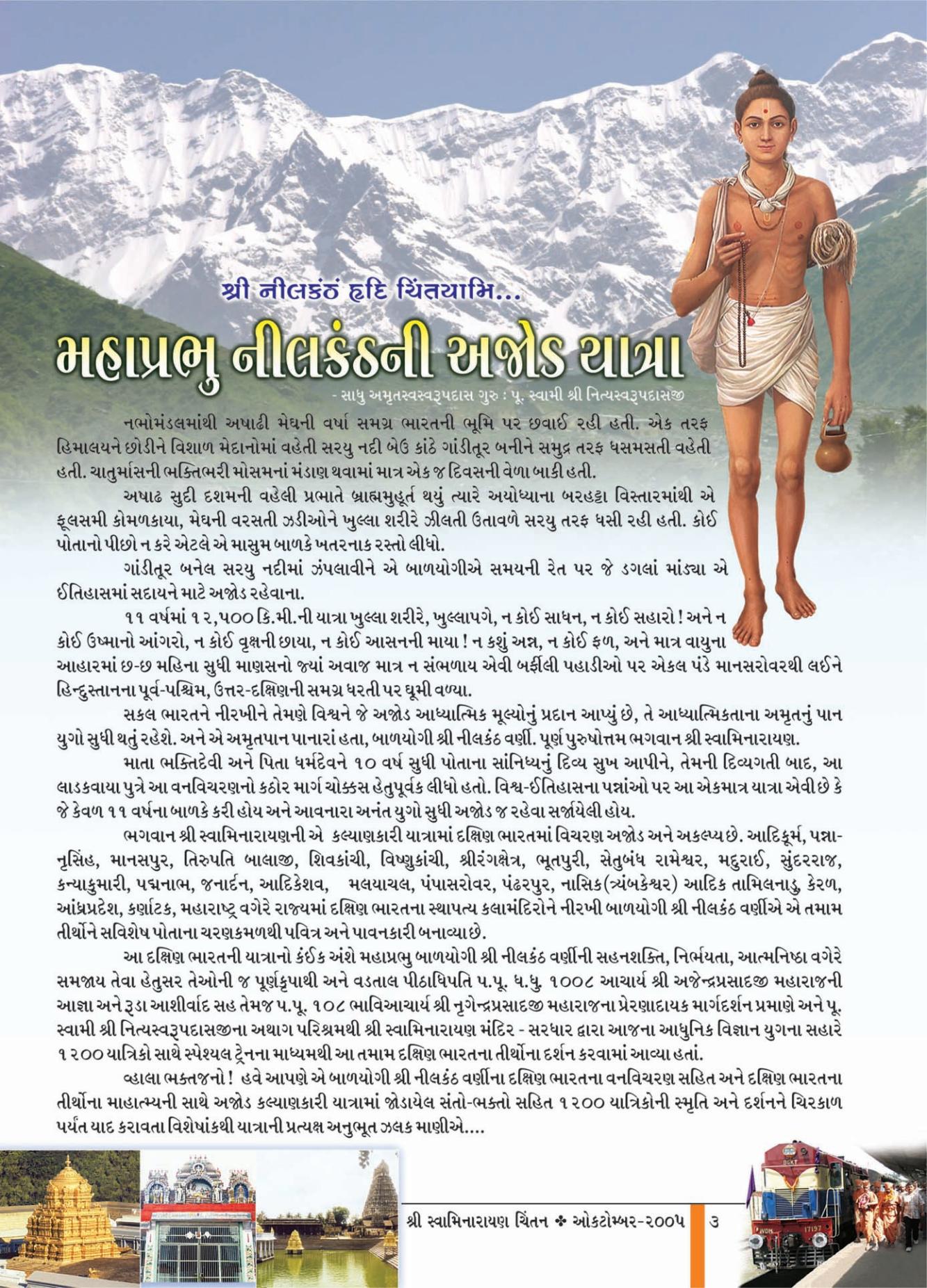
૧. નૂતન વર્ષ વર્ષ આશીર્વાદ.....	૨
૨. મહાપ્રાભુ નીલકંઠની અજોડ યાત્રા.....	૩
૩. મહિમાવાન તીર્થયાત્રા.....	૪
૪. શ્રી સ્વા.સ્પેશ્યલ યાત્રાટ્રેનના શ્રીગણેશ.....	૪
૫. તા. ૧-૬-૦૫ રાજકોટથી વિદાય.....	૫
૬. તા. ૨-૬-૦૫ નાસિક-ઘેંબેશ્વર.....	૬
૭. તા. ૩-૬-૦૫ પંદ્રપુર.....	૧૦
૮. તા. ૩-૬-૦૫ પંદ્રપુર.....	૧૦
૯. તા. ૪ થી ૬-૬-૦૫ તિરુપતિ બાલાજ.....	૧૨
૧૦. તા. ૭ થી ૮-૬-૦૫ ભૂતપુરી, શિવકાંચી, વિષ્ણુકાંચી, મદાસ વગેર.....	૧૪
૧૧. યાત્રાની અનુભૂતિ.....	૧૬
૧૨. યાત્રિકોની અનુભૂતિ.....	૧૭
૧૩. તા. ૮-૬-૦૫ શ્રીરંગસેત્ર-ત્રીયીનાપલ્લી.....	૧૮
૧૪. તા. ૧૦-૬-૦૫ રામેશ્વર-મહુરાઈ.....	૨૩
૧૫. તા. ૧૧-૬-૦૫ કન્યાકુમારી.....	૨૭
૧૬. તા. ૧૨-૬-૦૫ પદ્મનાભ-જનાર્દન....	૨૮
૧૭. તા. ૧૪-૬-૦૫ પુના.....	૩૦
૧૮. ગ્રાહક કરનાર ઉત્સાહી હરિભક્તનોની શુભ નામાવલી....	૩૧
૧૯. નવ્ય ભવ્ય નિર્માણ પામતું શિખરબધ્ય શ્રી સ્વામિ. મંદિર - સરધાર....	૩૨

લવાજમ અંગે ગ્રાહક પત્રવ્યવહાર ::

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર

તા.જી. રાજકોટ - ઉદ્દોરણ ફો.નં. ૦૨૮૧ - ૨૭૮૧૨૧૧

Visit us : www.sardhar.org ◆ E-mail : amruttidhara2003@yahoo.com

श्री नीलकंठं हृषि चिंतयामि...

महाप्रभु नीलकंठनी अजोऽ यात्रा

- साधु अमृतस्वरूपदास गुरु : पू. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासज्ञ

नमोमंडलमांथी अपाठी मेघनी वर्षा समग्र भारतनी भूमि पर छवाई रही हती. एक तरफ हिमालयने छोटीने विशाल मेदानोमां वहेती सरयु नदी बेउ कांठे गांगीतूर बनीने समुद्र तरफ धसमसती वहेती हती. यातुर्मासनी भजितभरी भोसमनां भंडाण थवामां मात्र एक जटिवसनी वेणा बाकी हती.

अपाठ सुधी दशमनी वहेली प्रभाते ब्राह्ममुहूर्त थयुं त्यारे अयोध्याना बरहडा विस्तारमांथी ए हूलसमी कोमण्डलाया, मेघनी वरसती जडीओने खुल्ला शरीरे जीलती उतावणे सरयु तरफ धसी रही हती. कोई पोतानो पीछो न करे एटेले ए मासुम बालके भतरनाक रसो लीधो.

गांगीतूर बनेल सरयु नदीमां झंपलावीने ए बाणयोगीये समयनी रेत पर जे डगलां मांडचा ए इतिहासमां सदायने माटे अजोऽ रहेवाना.

११ वर्षमां १२,५०० कि.मी.नी यात्रा खुल्ला शरीरे, खुल्लापगे, न कोई साधन, न कोई सहारो! अने न कोई उज्ज्वानो आंगरो, न कोई वृक्षनी छाया, न कोई आसननी माया! न कशुं अस, न कोई कण, अने मात्र वायुना आहारमां ४-५ महिना सुधी माणसनो ज्यां अवाज मात्र न संभगाय एवी बर्फीली पहाडीओ पर एकल पंडे मानसरोवरथी लઈने हिन्दुस्ताना पूर्व-पश्चिम, उत्तर-दक्षिणानी समग्र धरती पर घूमी वया.

सकल भारतने नीरभीने तेमणे विश्वने जे अजोऽ आध्यात्मिक मूल्योनुं प्रदान आप्युं हो, ते आध्यात्मिकताना अमृतनुं पान युगो सुधी थंतुं रहेशे. अने ए अमृतपान पानारां हता, बाणयोगी श्री नीलकंठ वर्णी. पूर्णपुरुषोत्तम भगवान श्री स्वामिनारायण.

माता भजितहेवी अने पिता धर्मटवने १० वर्ष सुधी पोताना सांनिध्यानुं दिव्य सुख आपीने, तेमनी दिव्यगती बाद, आ लाउकवाया पुत्रे आ वनविचरणानो कठोर मार्ग योक्कस डेत्पूर्वक लीधो हतो. विश्व-ईतिहासना पत्रांओ पर आ एकमात्र यात्रा एवीहे जे केवण ११ वर्षना बालके करी होय अने आवानारा अनंत युगो सुधी अजोऽ ज रहेवा सर्जेपी होय.

भगवान श्री स्वामिनारायणनी ए कल्याणकारी यात्रामां दक्षिण भारतमां विचरण अजोऽ अने अकल्प्यहे. आदिकूर्म, पत्ना-नृसिंह, मानसपुर, तिरुपति बालाजी, शिवडांयी, विष्णुकंठी, श्रीरंगकेत्र, भूतपुरी, सेतुबंध रामेश्वर, महुराई, सुंदरराज, कन्याकुमारी, पचनाभ, जनार्दन, आठिकेशव, भलयाचल, पंपासरोवर, पंढरपुर, नासिक(यंबकेश्वर) आठिक तामिलनाडु केरण, अंध्रप्रदेश, कर्णाटक, महाराष्ट्र वर्गेरे राज्यमां दक्षिण भारतना स्थापत्य कलामंदिरोने नीरभी बाणयोगी श्री नीलकंठ वर्णीये ए तमाम तीर्थोने सविशेष पोताना चरणकमणीय पवित्र अने पावनकारी बनाव्याछे.

आ दक्षिण भारतनी यात्रानो कंठिक अंशे महाप्रभु बाणयोगी श्री नीलकंठ वर्णीना सहनशक्ति, निर्भयता, आत्मनिष्ठा वर्गेरे समजाय तेवा डेतुसर तेओनी ज पूर्णकृपाथी अने वडताल पीठाविपति प.पू. ध.धु. १००८ आर्याय श्री अजेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजना आज्ञा अने दृढा आशीर्वाद सह तेमज प.पू. १०८ भाविआर्याय श्री नृगेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजना प्रेरणादायक मार्गदर्शन प्रमाणे अने पू. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासज्ञना अथाग परिश्रमथी श्री स्वामिनारायण मंदिर - सरधार द्वारा आज्ञा आधुनिक विज्ञान युगना सहारे १२०० यात्रिको साथे स्पेशल ट्रेना माध्यमी आ तमाम दक्षिण भारतना तीर्थोना दर्शन करवामां आव्या हतां.

बाला भक्तजनो! हवे आपजे ए बाणयोगी श्री नीलकंठ वर्णीना दक्षिण भारतना वनविचरण सहित अने दक्षिण भारतना तीर्थोना माहात्म्यनी साथे अजोऽ कल्याणकारी यात्रामां जोडायेल संतो-भक्तो सहित १२०० यात्रिकोनी स्मृति अने दर्शनने चिरकाण पर्यंत याद करावता विशेषांकथी यात्रानी प्रत्यक्ष अनुभूत जलक माणीये....

મહિમાવાન તીર્થયાત્રા

- સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ તથા રાજેશભાઈ મકવાણા - પુના

ભગવાનના અવતારો, ઋષિઓ, સંતો, ભગવદ્ ભક્તો અને મહાપુરુષોના સંબંધથી પૃથ્વી પવિત્ર તીર્થરૂપ બને છે. શુદ્ધ ભાવનાવાળા, સદાચારી, સરળ સ્વભાવના મુમુક્ષુઓ જે પ્રદેશમાં વસતા હોય, તે પ્રદેશમાં તપસ્વીઓ, ભક્તો, યોગીઓ, સિદ્ધો પોતાના આશ્રમો સ્થાપી તે પ્રદેશોને પોતાની તપોભૂમિ-કર્મ ભૂમિબનાવે તેને તીર્થરૂપ કહેછે.

તીર્થયાત્રાનો મહિમા ધર્મશાસ્ત્રોમાં ધણોજ વર્ણાવ્યો છે. તરત્યનેન પાપમજ્ઞાનં વેતિ તીર્થમ् । જેના દ્વારા પાપ અને અજ્ઞાનથી તરી શકાય તેને તીર્થ કહેવાય. તીર્થતેઽનેતિ તીર્થમ् । જેનાથી સંસુતિરૂપ ભવસાગર તરી જવાય એનું નામ 'તીર્થ'. ભારતીય શાસ્ત્રીય સિદ્ધાન્તાનુસાર તીર્થના બે પ્રકાર છે. સ્થાવર અને જંગમ. પવિત્ર પર્વતો, પવિત્ર નદીઓ, જળશાયો, દેવાલયો, વૃક્ષો વગેરે સ્થાવર તીર્થ છે. અને સત્પુરુષો જંગમનીર્થ છે. જંગમ તીર્થોની પ્રાણિ પ્રાય: સ્થાવર તીર્થોમાં થાય છે. ધર્મશાસ્ત્રોમાં કહેલા વિધિ પ્રમાણે તીર્થયાત્રા કરવાથી આપણને જંગમતીર્થનો સંતસંગ સહેજે પ્રાપ્ત થાય છે. આવો સંતસંગ કરવાથી આપણામાં ભગવાનને વિષે ભક્તિ ઉદ્દ્ય થાય છે અને પરિણામે આપણો આત્યંતિક મોકષ થાય છે. તીર્થયાત્રાનો આવો અપાર મહિમા હોવાથી તે દરેકને માટે આવશ્યક અને અનિવાર્ય છે. તેથી જ આપણા ઉદ્ઘવ સંપ્રદાયના સમગ્ર આશ્રિતો (ત્યાગી-ગૃહી) માટે આપણા ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે શિક્ષાપત્રીના શ્લોક ૮ તમાં કહેલું છે કે કર્તવ્ય દ્વારિકા મુખ્ય તીર્થયાત્રા યથાવિધિ 'સર્વ જે અમારા આશ્રિત તેમણે દ્વારિકા આદિક જે તીર્થ તેમની યાત્રા જે તે પોતાના સામર્થ્ય પ્રમાણે યથાવિધિ કરીને કરવી.'

પુણ્યતીર્થેષુ યત્કર્મ, માનવૈ: ક્રિયતે જના: ! ।

સહસ્રગુણિતં તથિધ, જાયતે નાત્ર સંશય: ॥

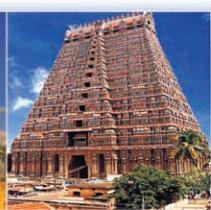
મનુષ્યો તીર્થસ્થળમાં જે કર્મ કરે છે તેનું હજારગણું ફળ થાય છે, તેમાં લેશમાત્ર સંશય નથી. પરતુ તીર્થમાં

પવિત્રતા આવશ્યક છે. શંકાશિલ, મહિમાના અભાવવાળા વ્યક્તિને તીર્થનું ફળ મળતું નથી. બલકી પુણ્ય સંચયને પણ હરી લે છે. તીર્થયાત્રા કરવી અને કરાવવી એ પુણ્યપ્રદકાર્યનું ઝોત્ર છે. તીર્થયાત્રા એટલે મોજ, મજા, મસ્તી અને ધમાલ નથી. આ તીર્થયાત્રા અંતરને સાફ કરીને પુણ્યને ભરનાર છે. એક વાત યાદ રહે : તીર્થયાત્રામાં આવતા વળાંકો ક્રાયારેક જીવન યાત્રાના સૂચ્યક વળાંકો બની રહે છે. જીવનમાં એકવાર તો તીર્થયાત્રા કરવા જેવી છે ને કરવી જોઈએ. તીર્થયાત્રાથી કંઈક મેળવ્યાની અંતરમાં અનુભૂતિ થાય છે ને નિરસ જીવન સરસ બનેછે.

તે માટે ઉપરોક્ત હેતુથી એક યાત્રા હમણા જ પૂર્ણ થઈ. જેમાં સર્વાવતારી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી અને વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ধુ. ૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રી અજેન્પ્રસાદજી મહારાજની આશા અને રૂડા આશીર્વાદ સહ તેમજ પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્પ્રસાદજી મહારાજના પ્રેરણાદાયક માર્ગદર્શન પ્રમાણે અને પૂ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના અથાગ પરિશ્રમથી શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર દ્વારા આજના આધુનિક વિજ્ઞાન યુગના સહારે ઉપ જેટલા સંતો-પાર્ષદો સહિત ૧૨૦૦ યાત્રિકો સાથે સેશ્યલ ટ્રેનના માધ્યમથી આગળ કહેલા તમામ દક્ષિણ ભારતના તીર્થોના દર્શન કરવામાં આવ્યા હતાં.

પૂર્વ ભગવાનના અવતારો અને સત્પુરુષોએ જ્યાં જ્યાં વિચરણ કર્યું છે તે બધાં સ્થાન તીર્થો બન્યાએ. વળી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અનંત જીવોના કલ્યાણ કરવા માટે અનેક સ્થળે વિચર્યા છે. તે સ્થળોમાં અનંત ઉત્સવો અને લીલા ચરિત્રો કરી તથા ઉપદેશો આપીને તે તે સ્થળોને તથા વસ્તુઓને તીર્થરૂપિદિવ્ય બનાવી દીધાંછે.

તે માટે શ્રીહરિલીલા- કલ્યાણના નવમા સ્કંધમાં આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ ભગવાન શ્રીહરિના પ્રસાદિભૂત તીર્થોનો મહિમા બતાવતા લખે છે કે :-

‘अवीक्ष्याऽपि प्रमादेन सर्वतीर्थानि भूतले । सर्वतीर्थफलं नृणामे- तस्यैकेक्षया भवेत् ॥’ पृथ्वी परनां तीर्थोमां जे प्रमादने लीघे जઈ शकतो नथी, परंतु केवળ श्रीज्ञ महाराजना प्रसादिस्थानना जे दर्शन करे छे तेवा मनुष्योने सर्व तीर्थनुँ फण मगे छे. अने वर्णी आ तीर्थनी महता बतावता कहे छे के :- ‘द्वारिका मथुरा माया काश्ययोध्या अवन्तिका । कांची तुल्या न ससै ता अन्यक्षेत्राण्यनेन वै ॥’ आ श्रीज्ञ प्रसादिभूत तीर्थनी तुल्य द्वारका, मथुरा, जगशाथपुरी, काशी, अयोध्या, उज्जैन, कांची वगेरे सातपुरीओ पाण थती नथी. तेथी ज तो वैराग्यमूर्ति सद् निष्कृणानंद स्वामी पुरुषोत्तमप्रकाशमां लभे छे

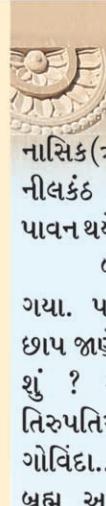
भाग्य मोटा एे भूमिनां, ज्यां हर्या इर्या हरि आप । पावन थई एे पृथ्वी, हरियराजाने प्रताप ॥

ज्यां ज्यां श्रीज्ञ महाराजे विचरण कुर्यु छे ते भूमिना मोटा भाग्य छे. अने ते धरती पावनकारी तीर्थत्रूप बनी गई छे. प.पू. ध.धु आचार्य श्री विहारीलालज्ज महाराज श्रीहेत्रिलीलामृत त्रिंथमां भतावेछे के:

ज्यां ज्यां इर्या इधुङा इपाणु नाथ, ज्यां ज्यां इर्या संत महानं त साथ । ते स्थान तो उत्तम तीर्थ गाडाय, पवित्र ते तीर्थ विषे थवाय ॥

जे स्थग्ने भगवान श्रीहेत्रि अने तेमनी साथे आवेला मुक्तो आदिक संतो-भक्तो ए सहित इर्यां छे ते ते स्थानो सर्वे श्रेष्ठ तीर्थधाम बनी गया छे. ते तीर्थस्थानोमां जवाथी व्यक्ति पवित्र बनी जायछे.

वन विचरण दरभियान भगवान श्री स्वामिनारायण दक्षिण भारतमां गयेल हता. दक्षिणमां आठिकूर्म, पत्ता-नृसिंह, मानसपुर, तिरुपति बालाज्ज, शिवकांची, विष्णुकंची, श्रीरंगक्षेत्र, भूतपुरी, सेतुबंध रामेश्वर, महुराई, सुंदरराज, कन्याकुमारी, पचनाम, जगार्दन, आदिकेशव, मलयाचल, पंपासरोवर, पंडरपुर,

नासिक(यंबकेश्वर) वगेरे यात्रा श्री नीलकंठ वर्णीना पुनित पदरेखुथी पावन थयेली हती.

बसो वर्धना वाणा वाई गया. परंतु प्रभुना पदारविंदनी छाप जाणे आजे पाण पडेली होय ने शुं ? ऐवी अनुभूति थई. तिरुपतिमां गोविंदा... गोविंदा... गोविंदा...!!! जाणे नीलकंठ वर्णीना भ्रष्ट अवाजो आजे पाण कानने भेदीने आत्माने अथडाईने परब्रह्मरूप करता हता. शुं नीलकंठ गो...विं...दा...!! शष्टनो उच्च्यार आपणा माटेज करेल हशे?

सेवकरामनी सेवा अझ गई पाण दाखलो वज्जसार थयो. रामेश्वरमां श्रीरामज्जना हाथे प्रगटेला शिवज्ज नीलकंठने साथवो आपीने यात्रामां साथ पुरावता हता. विष्णुकांची अने शिवकांचीना

प्रवेशद्वार नीलकंठने आवकारता हशे ! आजे पाण एवाने एवा अडिभमपाणे नीलकंठ महाप्रभुना भक्तोने आवकारीने आवकार आपे छे. भूतपुरीमां जन्मधारण करनार श्री रामानुजाचार्य जाणे वर्णीराजने बहु राह जेवडावी एम कहीने छाती सरसा चांप्या हशे ज ! एज श्री रामानुजाचार्य प्रगट्या भूतपुरीमां अने अवतरणानो अंत थयो श्रीरंगक्षेत्रमां. पाण ना, अंत वगरना ए श्री रामानुजाचार्य आजे पाण एज पंचभूतना देहमां पूजाय रह्या छे. ८०० वर्ष थया पाण पंचभूत टेहने नथी दफ्नाव्यो के नथी अग्निसंस्कार कर्यो !!! आजे पाण चंदन अने कुमकुमथी लेपीत थई हयात छे. नीलकंठ वर्णी अहीं आव्या हता तेनी साक्षी पुरी रह्या छे.

शुं ? ए कावेरी नदी नीलकंठने कालावाला करीने स्नान करावती हशे. खरेखर ए कावेरी पाण पोताना दक्षिणी गंगाना गौरवथी प्रभुने पोतानो महिमा कहेती बबे मास सुधी घेली थईने स्नान करावती हशे !

कन्याकुमारी पाण ‘हुं तमारा भक्त शिवनी घारी’ एमकहीने शिवप्यारी नीलकंठ वर्णीने हसीने बोलावती हशे ! आ शिवप्यारी वर्णीराजनु उत्तरीय (कुडी उपरनु)

अनुसंधान पान नं. ७

श्री स्वामिनारायण विंतन ♦ ओक्टोबर-२००५

५

શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશ્યલ યાત્રા ટ્રેનના શ્રીગણેશ...

લેખન/સંકલન : સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ ગુરુ : પૂર્ણ સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

તા. ૧-૮-૦૫ શ્રાવણ વદ - ૧૩

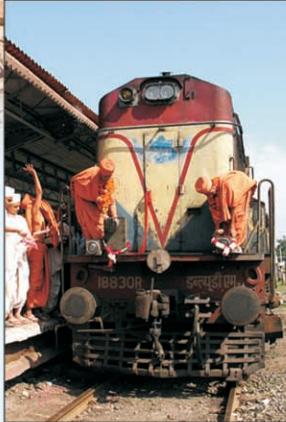
ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સરધારધામને આંગણે આપેલ વરદાન અનુસાર સાત કરોડથી વધારે જંગી ખર્ચ તૈયાર થઈ રહેલ બંસીપહાડપુર પથ્થરમાં કલાત્મક સ્થાપત્ય નકશીકામયુક્ત નવ્ય ભવ્ય શિખર બધ્ય મંદિરના આગામી મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવના ઉપકરેતા. ૧-૮-૦૫ શ્રાવણ વદ - ૧૩ થી તા. ૧૫-૮-૦૫ ભાદ્રવા સુદ - ૧૨ સુધી ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણિકૃપાથી અને વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ধ. ૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રી અજેન્પ્રસાદજી મહારાજની આજ્ઞા અને રૂડા આશીર્વાદ સહ તેમજ પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્પ્રસાદજી મહારાજના પ્રેરણાદાયક માર્ગદર્શન પ્રમાણે અને પૂર્ણ સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના અથાગ પરિશ્રમથી જ્યાં મહાપ્રાલુ શ્રી નીલકંઠ વર્ણાએ પોતાના ચરણકમળથી અંકિત કરેલી છે એવી પાવનકારી દિક્ષિણ ભારતની ધરતી પર “શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશ્યલ યાત્રા ટ્રેન”નું આયોજન થયું. આજે પ્રભાતકાળે પ્રભાતિયાના સૂરો સાથે યાત્રામાં જોડાનારાં જે યાત્રિકો, સંતો-ભક્તોએ સ્નાનાદિક વિધિ કરીને ૦૮.૦૦ કલાકે નૂતન મંદિરથી પૂર્ણ સ્વામી તથા ભગવાન નિવાસી પૂર્ણ સ્વામી લક્ષ્મીપ્રસાદદાસજી વગેરે સંતો યાત્રિકો સાથે ધૂન-કીર્તનની રમઝા કરતા જુના મંદિરે પદ્ધાર્યા. મંદિરમાં વિરાજમાન દાકોરજની આરતી ઉતારી અને ગામના આગેવાન હરિભક્તોએ યાત્રિક સંતો-ભક્તોની પૂજનવિધિ કરીને દૂર પ્રાંતોથી આવેલ યાત્રિકોને સરધારથી રાજકોટ રેલ્વે સ્ટેશન જવા વિદાય આપી હતી.

રાજકોટ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરે દર્શન અને રેલ્વે સ્ટેશનથી વિદાય...

સરધારથી વિદાય લઈ સંતો-ભક્તો આદિક યાત્રિકજનો બરાબર ૦૮.૦૦ કલાકે રાજકોટમાં ભૂપેન્દ્ર રોડ પર આવેલ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં દર્શનાર્થે પદ્ધાર્યા. શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી ધર્મદેવ, ભક્તિમાતા અને શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ વગેરે ટેવોના દર્શન કર્યા. તેમજ સદ્ગોપાળાનંદ સ્વામીના વચને જે બોરડીના કાંટા ખરી ગયા હતા તે બોરડીના દર્શન કરી રેલ્વે સ્ટેશને પદ્ધાર્યા. અહીંયા પ્લેટફોર્મ પર ટ્રેન મુકાઈ ગઈ હતી. યાત્રિકોને વળાવવા માટે પોતપોતાના સગા-સંબંધીઓ પણ પહોંચી ગયા હતા. તેમજ રાજકોટ સત્સંગ સમાજના હરિભક્તો વગેરે પણ ટ્રેનને વિદાય આપવા માટે પદ્ધાર્યા હતા. આગેવાન હરિભક્તોએ તથા સરધાર રોકાયેલ સંતો-પાર્ષ્ડોએ પૂર્ણ સ્વામી વગેરે સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કર્યું. અને પૂર્ણ સ્વામીએ વિદાય આપવા આવેલ હરિભક્તોને સંભોધીને આ યાત્રા નિર્વિઘ્નપણે પૂર્ણ થાય તેવી ભગવાન શ્રીહરિના ચરણોમાં પ્રાર્થના કરીને બરાબર

૧૦.૨૦ કલાકે પૂર્ણ સ્વામીશ્રી અને પૂર્ણ સ્વામી લક્ષ્મીપ્રસાદાસજીના વરદ્દહસ્તે શ્રીફળ, કુંકુમ તથા પુષ્પાથી ટ્રેનનું વેદમંત્રો ઉચ્ચારીને પૂજન કરવામાં આવ્યું. ટ્રેનના પાયલોટોને પણ કપાણે ચાંદલા કરી હારતોરા કર્યા. લીલીઝડી મળતાની સાથે પ્લેટફોર્મ જ્યથોધના નારાથી છવાઈ ગયું. ધીરે ધીરે ટ્રેન આગળ ધપવા માંડી. વિદાય આપવા આવેલ સંતોહરિભક્તોએ હાથ ઊંચા કરીને “જ્ય શ્રી સ્વામિનારાયણ”ના બોલની સાથે યાત્રિકોને રાજકોટ રેલ્વે સ્ટેશનથી વિદાય આપી હતી.

અમદાવાદ, વડોદરા, સુરત રેલ્વે સ્ટેશને સ્વાગતપૂજન...

૦૪.૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા અમદાવાદ કાલુપુર રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી. અહીંથી પણ યાત્રિકો જોડાવાના હોવાથી ટ્રેન સ્ટોપ થઈ હતી. અમદાવાદના હરિભક્તો દ્વારા યાત્રામાં જોડાયેલ પૂર્ણ સ્વામીશ્રી અને પૂર્ણ સ્વામી લક્ષ્મીપ્રસાદાસજી આદિક સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યાંથી ટ્રેનયાત્રા આગળ ધ્યાને વડોદરા સાંજે ૦૭.૦૦ કલાકે આવી હતી. અહીંથી પણ યાત્રામાં જોડાનાર યાત્રિકોએ ટ્રેનમાં પોતાનું સ્થાન લીધું. વડોદરા આદિક વિસ્તારના હરિભક્તોએ પણ સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કર્યું હતું.

યાત્રિના ૧૦-૦૦ કલાકે ટ્રેન સુરત પહોંચી. અહીંથી ટ્રેનની પ્રતીક્ષા કરી રહેલ યાત્રિકો તથા હરિભક્તો ખૂબજ આનંદિત થયા હતા. સુરતથી જોડાનાર યાત્રિકોએ ટ્રેનમાં પોતાનું સ્થાન લીધું. સુરત સત્સંગ સમાજના આગેવાન હરિભક્તો દ્વારા સંતો-ભક્તોનું હારતોરાથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. ચાલુ ટ્રેને ૧૧.૦૦ કલાકે વડતાલથી પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજે ફોન દ્વારા આ ટ્રેનયાત્રા નિર્વિઘ્ન પૂર્ણ થાય તેવા આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા. વસેરી, કલ્યાણથી યાત્રિકોને લઈ ટ્રેનયાત્રા નાસિક તરફ આગળ વધી હતી.

અનુસંધાન પાન નં. ૫નું

વખ્ત ક્યાંથી કઢાવે, જેને નીલકંઠ મહાપ્રભુ ધારણ જ કરતા ન હતા !!! (આજ સુધી પણ ત્યાં પહેરેલું વખ્ત કાઢીને જ દર્શન કરવાનો રિવાજ છે.)

જાણે સમુદ્રો તલસી રવ્યા હતા પ્રભુની ચરણરજ લેવાને, સાથે સાથે પ્રભુના અભિપેકને માટે ઉમટી પડ્યા હતા. પરંતુ સુનામી ભાવના તોફાનથી શૂન્ય બનીને જ....!!!

પદ્મનાભ કહે છે : મહાપ્રભુ ! તમે ભલે ચાલતાં થકા જ સમગ્ર ભૂમિમાં વિચરણ કરો છો પણ હું તો આ ન્રષ દ્વારની ઓરીમાં પોઢચો જ રહીશ ! અને તમારા ગુણલા ગાતો આવનાર પેઢીને કહેતો રહીશ કે નીલકંઠ વર્ણી અહીંથા પધાર્યા હતા... પધાર્યા હતા... પધાર્યા હતા !!! એ પદ્મનાભપ્રભુના દર્શન સૃષ્ટિના પ્રારંભની યાદ અપાવેછે.

નારદનું વલ્કલ વખ્ત વર્કલામાં પડ્યું ને જનાર્દન પ્રભુ ત્યાં આવીને રહ્યા. જનતા જનાર્દન આ જ પ્રભુ છે. નીલકંઠ ચઢેલા પગથિયા આજે પણ અદિભમ ઉભા છે. જાણે બાજુના પીંપળવૃક્ષ સાથે વાતો કરતા હોય નેશું?....

પંદ્રપુરમાં પંદ્રરીનાથ ઉભા છે ઈટ ઉપર, પોતાના હાથને કેડ ઉપર રાખીને જાણે કહે છે કે ઇકડે આલે હોતે નીલકંઠ...! (નીલકંઠ વર્ણી અહીં આવ્યા હતા.) પંદ્રરીનાથ સામે કાન પકડીને હુંદવું જાણે નીલકંઠ વર્ણીને મંજુર ન હોય એવો ભાસ આજે પણ થાયછે.

પુનામાં મહેકતો બાપુ ગોખલેનો બગીયો આજે ‘રામમંદિર’ માં પરિવર્તન પામી ગયો છે. અને રામપ્રભુ જાણે કહે છે કે હા...નીલકંઠ મહાપ્રભુ અહીંથાથી જ મારી પંચવટીની જુંપડી બાજુ ગયા હતા. પંચવટી, તપોવન, દંડકારણ, અંબકેશ્વર આદિક તીર્થો દક્ષિણ પૂર્ણ થયાની જાણ કરેછે.

બરાબર ૦૮-૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા નાસિક રોડ રેલવે સ્ટેશને પહોંચી હતી. ચાલુ ટ્રેનમાં જ સર્વે યાત્રિકો પૂજાપાઠ નિત્યવિવિધી પરવારી ચૂક્યા હતા. સ્ટેશન પર નાસિકના હરિભક્તો દ્વારા સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. અહીંયાથી ૨૧ બસો દ્વારા પ્રથમઅંબકેશ્વર પથાર્યા.

અંબકેશ્વર મહિમા...

અંબકેશ્વર આશરે ૫૦૦ વર્ષ પહેલા એક નાનકડું શહેર વસાવવામાં આવ્યું હતું. જે અંબકેશ્વર નામથી પ્રભ્યાન થયું. આ શહેર દરિયાના તળથી ૩૦૦૦ હજાર ફુટની ઊંચાઈએ આવેલું છે. નાના સાહેબ પેશવારે ઈ.સ. ૧૭૫૫ - ૧૭૮૬ના સમયકાળમાં અંબકેશ્વર શિવજીનું મંદિર પથરથી બનાવડાવેલું. આ મંદિરનો વિસ્તાર પૂર્વ અને પશ્ચિમમાં ૨૭૦ ફુટ અને દક્ષિણમાં ૨૧૭ ફુટ છે. મંદિર યંત્રાકાર રૂપમાં પૂર્વભિમુખ બનેલું છે. મંદિરની ચારે બાજુ પથરની દીવાલો છે. મંદિરના પાંચ દ્વાર છે. મંદિરની રચનામાં પોલાદ જેવી સમતળતા અને ચિકાશ છે. મંદિરના ગુંબજ પર પાંચ સ્વર્ણ કળશ છે તેમજ તેની ધજા પણ પંચધાતુની બનેલી છે. મંદિરના પક્ષદ્વારની પાછળ કોતરાયેલા કમળ સાચુકલા દેખાય છે. અંબકેશ્વર એ બાર જ્યોતિર્લિંગોમાંનું એક છે. અંબકેશ્વરના શિવલિંગ પર વિરાજમાન બ્રહ્મા, વિષ્ણુ મહેશના દર્શન થાય છે. એક કળશ પાણી સમાઈ જાય એટલો મોટો ખાડો શિવલિંગની નીચે છે. જ્યાં અંગુઠાના આકારના બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ વિરાજમાન છે.

તા. ૨-૬-૦૫ શ્રાવણ વદ - ૧૪, નાસિક-અંબકેશ્વર (મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય)

અહીંયાથી બ્રહ્મગિરિ પર્વત પર જવાય છે. જે ગોદાવરી નદીનું ઉદ્ભવ સ્થાન છે. ગૌતમમાણિએ કુશ-દર્ભરી ગોદાવરીના પ્રવાહને રોક્યો હતો તેથી તેને કુશાવર્ત તીર્થ કહેયેલું હતું.

નાસિક મહિમા...

નાસિક પૂર્વકાળથી જ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક અને ઐતિહાસિક મહત્વ ધરાવતું શહેર છે. ગોદાવરી નદીને તટે વસેલું શહેર છે. આ કોગમાં મર્યાદા પુરુષોત્તમભગવાન શ્રી રામચંદ્રજીએ ૧૪ વર્ષના વનવાસ દરમિયાન ૧૦ વર્ષ કરતા વિશેષ નિવાસ કર્યો હતો. અહીંયા લક્ષ્મણજીએ શૂર્પણખાનાં નાકનું છેદન કરીને પોતાનું એક પત્નીન્દ્રા બતાવ્યું હતું. આ ક્ષેત્રમાં કાલારામમંદિર, વનવાસ દરમિયાન જે ગુફામાં સીતાજી રહેતા હતા તે સીતા ગુફા, પંચવટી, તપોવન વગેરે તીર્થો આવેલા છે. અહીં દર બાર વર્ષે કુંભનો મેળો ભરાય છે. તે સમયે ગોદાવરી નદીમાં જ્ઞાન કરવાનો મહિમા અતિશય છે. અંબકમાં મહર્ષિ ગૌતમે તપ કર્યું હતું અને ભગવાન

શંકરને પ્રસત્ર કરી ગોદાવરી પ્રગટ કરી હતી. કુંભપવ ઈતિહાસ એવો છે કે પૂર્વે સમુદ્રમંથન વખતે જ્યારે અમૃતકુંભ નીકળ્યો તે દાનવોના હાથમાં ન જતો રહે તે માટે ઈન્દ્રજીનો પુત્ર જયંત અમૃતકુંભ લઈને દોડ્યો. દોડતાં દોડતાં તેણે ચાર જગ્યાએ તે કુંભ મૂક્યો ને તેમાંથી ત્યાં અમૃતબિંદુ ફ્લિયા એટલે એ ચાર જગ્યાએ કુંભમેળો ઉજવવામાં આવે છે. એ ચાર સ્થાનો એટલે નાસિક, ઉજજીન, પ્રયાગ અને હરિદ્વાર. આ ઉપરોક્ત બંને સ્થાનો મહારાષ્ટ્ર રાજ્યમાં આવેલાછે.

અંબકેશ્વર-નાસિકમાં નીલકંઠ વર્ષી વેશે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ...

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ વનવિચરણ દરમિયાન નીલકંઠ વર્ષી વેશે સં. ૧૮૫૫ના દંડકારણ્યમાં આવ્યા. ત્યાંની શોભા જોઈને પ્રદક્ષિણા કરી અને તપોવનમાં વિશ્રાંતિ લીધી હતી. ત્યાંથી નાસિક શહેરમાં પદ્ધાર્યા. ત્યાંથી પંચવટી આવી કાલારામમંદિર, સીતાગુફા વરોરેના દર્શન કરી ગોદાવરી નદીમાં શાનઘાટમાં સ્નાન કર્યું. ત્યાં બે-ત્રણ દિવસ રોકાઈને અંબકેશ્વરમાં આવ્યા. ત્યાં શિવલિંગના દર્શન કરી, કુશાવર્ત તીર્થકુંડમાં સ્નાન કર્યું. ત્યાંના સેવકોએ બાળયોગીને પ્રવીણ જાણ્યા. ભગવાન શ્રીહરિએ તેમને પોતાનું અલોકિક આશ્રયકારી સામર્થ્ય જણાવીને તેમનો પ્રેમસંપાદન કર્યો. મુમુક્ષુજીનોને પોતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન આપી પદ્ધી બ્રહ્મગિરિ પર્વત ઉપર ગયા. ત્યાં ગોદાવરી નદી જ્યાંથી નીકળે છે તે સ્થાન જોયું. પછી ત્યાંથી નીચે ઉત્તરી માલેગામ તરફ આગળ વધ્યા હતી.

આમ, ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ

વનવિચરણ દરમિયાન નીલકંઠ વર્ષી વેશે પદ્ધારીને નાસિક-અંબકેશ્વરને પોતાના પદરેણુંથી પાવનકારી બનાવી છે. અને ભગવાન શ્રીહરિના ગુરુ એવા શ્રી રામાનંદ સ્વામી પણ ધરનો ત્યાગ કરીને તીર્થાટન કરતા કરતા અહીં પદ્ધાર્યા હતા.

અંબકેશ્વર-નાસિકમાં ટ્રેનયાત્રા...

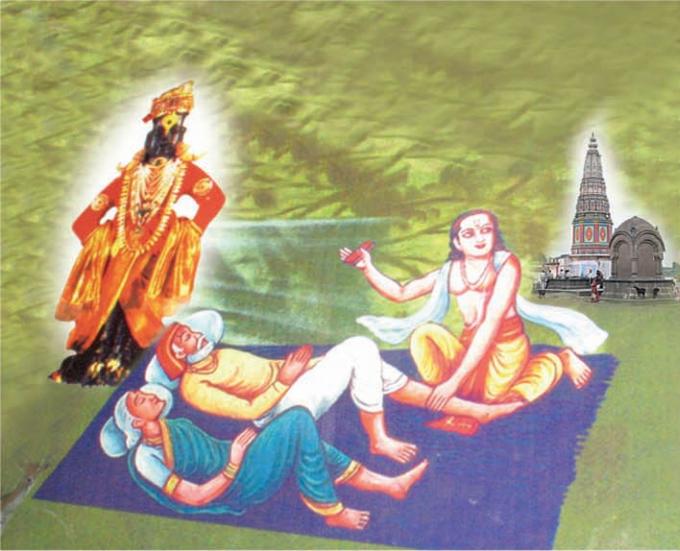

તમામ યાત્રિકોએ અંબકેશ્વરમાં જ્યોતિર્લિંગના દર્શન કરી નીચે આવ્યા, પછી નાસિક મધ્યે રહેતી ગોદાવરી નદીમાં સ્નાન કર્યું. કાલારામમંદિર, સીતાગુફા, પંચવટી અને જે જગ્યાએ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણએ દંડકારણ્યની પ્રદક્ષિણા કરીને વિશ્રાંતિ લીધી હતી તે તપોવન બેઠક, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, શૂર્પણાખાના નાકછેદન સ્થાન વગેરે તીર્થોએ સંતો-ભક્તોએ ભાવથી દર્શન કર્યા. પછી નાસિક રોડ રેલ્વે સ્ટેશને પરત આવીને રસોડામાં સેવા આપી રહેલા એવા સંતો-ભક્તોએ તૈયાર કરેલ ઠાકોરજીના થાળનો પ્રસાદ સર્વે યાત્રિક હરિભક્તોએ જમી તૃપ્ત થયા હતા. અને સંતો-પાર્ષ્ડોએ ફ્લાઇટ કર્યું હતું. બરાબર રાત્રિના ૦૮.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા આગળ પંદ્રરપુર જવા માટે ગતિમાન થઈ હતી.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન ♦ ઓક્ટોબર-૨૦૦૫

ता. ३-८-०५ श्रावण वद - ३०, पंटरपुर (महाराष्ट्र राज्य)

सवारना ०७.०० कलाके देन कुरुवाडी रेल्वे स्टेशन आवी पडोयी हती. अहींया सर्वे यात्राणुओ नित्यविधि परवारीने तेयार थया हता. कुरुवाडी रेल्वे स्टेशनथी दक्षिण दिशामां पंटरपुर प० कि.मी, दूर आवेलुं छे. ते माटे १०० फोर्डील गाडीओ द्वारा तमाम यात्रिकोने पंटरपुर लई जवामां आव्या हता.

पंटरपुर महिमा...

आ तीर्थने प्राचीन पुंडलिकपुर पण कहे छे. यंद्रभागा अर्थात् भीमा नदीनी पासे आ तीर्थ छे. अहीं श्री विष्णुनाथज्ञनुं शिखरबध्य पूर्वद्वारे मंदिर छे, जेने पांडुरंग अथवा पंढरीनाथ पण कहे छे. भक्त पुंडलिकनी माता-पिता प्रत्येनी सेवाभक्तिथी प्रसन्न थई भगवान श्रीकृष्ण तेने दर्शन देवा पधार्या. पण ते समये पुंडलिक माता-पितानी सेवामां हता. एटले तेमणे भगवानने भीजु आसन न आपता तेमने ऊभा रहेवा एक ईट मुकी दीधी. ते ईट उपर पुंडलिकनी राह जोता भगवान श्रीकृष्ण ऊभा रह्या. तेथी आ पंटरपुर नामनुं तीर्थक्षेत्र बनी गयुं. अहीं देवशयनी अने प्रबोधनी ओम बे एकादशीओ अे बार मासमां बे मेणा भराय छे अने खूब विशाळ प्रमाणमां वारकरी संप्रदायना भक्तजनो आ दिवसोमां भगवान श्री विष्णुनाथज्ञना दर्शनार्थ अहीं आवेलुं. संत तुकाराम, संत नामदेव वगेरे संतोनी पण आ निवास भूमिछे. आ स्थान महाराष्ट्र राज्यमां आवेलुं छे.

**पंटरपुरमां नीलकंठ वर्णी वेशे
भगवान श्री स्वामिनारायण...**

भगवान श्री स्वामिनारायण रामपुर याल्या ते वनमां फ्रता फ्रता केटलाक टिवसे पंटरपुरमां आव्या. त्यां यंद्रभागा नदीमां स्नान करीने कांडा उपर रहेला एक सुंदर वृक्ष नीचे बेसी पोतानो नित्यविधि करी स्वस्वरूपनुं ध्यान करता वर्णीराट त्यां बेढा. ते ज समये पंटरपुरमां एक हुःभद्र घटना बनी. एक शिवमंदिरनो पूजारी मंदिरमां पूजा करवा माटे गयो. त्यारे शिवज्ञना बाणानी नीयेना भागमां सर्प हतो तेथी अंधारामां पूजारीओ जोयो नहीं. ते माटे भूलमां ते सर्प उपर पग मूकाई गयो. सर्प दबायो एटले तुरत ज कोध करी कूँझाडो मारीने पूजारीना पगे करड्यो. तेनु झेर यड्युं. तेनु पोताना ऐश्वर्यप्रतापथी झेर उतारीने यमत्कार देखाड्यो. आवा अनेक यमत्कार मुमुक्षुओने देखाडी अने पोतानुं स्वरूप ओणाभावी तेमने पोताना आश्रित करता. श्री नीलकंठ महाप्रभु अहीं बे मास पर्यंत रह्या थका रोज यंद्रभागा नदीमां स्नान करता

અને હંમેશા ભગવાન શ્રી વિષુલનાથજીના દર્શન કરતા, અને ભગવાન શ્રી વિષુલનાથજીના મંદિરમાં ભક્તજીનો રોજ ભજન-કીર્તન, ધૂળ કરતા તેને સાંભળી ખૂબ રાજ થતા. વિઠોબાને વારંવાર ભેટીને વંદન કરતા.

અહીં શ્રીજ મહારાજ બે માસ રહ્યા હતા તે સ્થાનમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના ચરણારવિંદ તથા ભગવાન શ્રીહરિની એક ચક્ષુની મૂર્તિ પદ્મરવવામાં આવ્યા છે. અને ભગવાન શ્રીહરિના ગુરુ એવા શ્રી રામાનંદ સ્વામી પણ ઘરનો ત્યાગ કરીને તીર્થાટન કરતા કરતા અહીં પદ્માર્થા હતા.

પંદ્રપુરમાં ટ્રેનયાત્રા...

પંદ્રપુરમાં તમામ યાત્રિઓ પહોંચતા બાપોરના ૧૨.૦૦ નો સમય થઈ ગયો હતો. શ્રીજ મહારાજે સતત બે માસ સુધી જે નદીમાં સ્નાન કરીને પ્રસાદીભૂત બનાવેલ ચંદ્રભાગા નદીના મહાદ્વાર ઘાટમાં ઠાકોરજીનો અભિષેક કરીને સમૂહ સ્નાન કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યાંથી

ભક્ત પુંડલિકના મંદિરમાં દર્શન કર્યા. પછી ભગવાન શ્રી વિષુલનાથજીના મંદિરના દર્શન ખૂબ ભાવપૂર્વક સર્વે યાત્રિકોએ કર્યા. ત્યાંથી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ બે માસ સુધી જ્યાં રહ્યા હતા તે શ્રીધર સ્વામી સમાધી મંદિરના દર્શન કર્યા. આ સિવાય પંદ્રપુરના અન્ય નાનામોટા તીર્થોના દર્શન કરી પાછા ફરીને કુર્કુવાડી રેલ્વે સ્ટેશને તમામ ગાડીઓ સાંજના ૦૫.૩૦ કલાકે આવી ગઈ હતી. અહીંયા તમામ યાત્રિકોએ ઠાકોર જમાડ્યા હતા. અને ત્યારબાદ ૦૭.૦૦ કલાકે રેલ્વે સ્ટેશન પર સંધ્યા આરતી, સૃતિ-પ્રાર્થના નિત્ય નિયમ કરીને સત્સંગ સત્ત્માનું આપોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી તથા સાથે મોટા સંતોચે કથા-વાર્તાનો લાભ આપ્યો હતો. કુર્કુવાડી તેમજ અન્ય પંદ્રપુર શહેરથી નજીક વિસ્તારમાં રહેતા હરિભક્તો દ્વારા સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. ૧૦.૦૦ કલાકે સત્સંગ સત્ત્મા પૂર્ણ થયા પછી તમામ યાત્રિકોને સુંદર લચ્છીનું પાન કરાવવામાં આવ્યું હતું. બરાબર ૧૦.૩૦ કલાકે ટ્રેને તિરુપ્તિના માર્ગ જવા પ્રયાણ કર્યું હતું.

ટ્રેનયાત્રામાં મોબાઇલ ફોનના માધ્યમથી પ.પુ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજ મહારાજે વરસાવેલ

આશીર્વાદિત્મક અમૃતવચનો

જ્યાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ વન વિચરણ કર્યું છે તેવા પવિત્ર સ્થાનોનાં આપણાને જીવનમાં કદાચ એક વખત યાત્રા કરવાનો લ્યાયો મળે, અથવા આ તીર્થોમાંથી કોઈ એક તીર્થોમાં યાત્રા કરવાનો મોકો મળે તો વચનામુનના શાણ્ડો આપણાને જરૂર ત્રયણો આવે. ગઢા પ્રથમપ્રકરણના ૧ લાં વચનામુનાં સ્પષ્ટપણો લઘુંછું કે : અન્યકોનૈ કૃત્ત પાંચ તીર્થકોનૈ વિનશ્યાતિ । અન્ય કોનેની અંદર, અન્ય સમયની અંદર આપણા જીવનમાં જીજો-અજીજો કોઈ એવા દુષ્કૃત્યો થયા હોય તો એના નિવારણ માટે આ પવિત્ર તીર્થભૂમિઆપણને એમાં ઉપયોગી બનેછે. આપણા જે દુષ્કૃત્યો છે તેને બાળીને બસ્મકરેછે. માનો કે આપણા જીવનની અંદર આપણો બહુ સાવધાનથી વર્ચા હીએ કે કોઈ દિવસ દુષ્કૃત્યો કર્યા નથી. તો પણ પાવનકારી તીર્થભૂમિમાં જવાથી આપણા મનની અંદર એક એવી અનેરી ઊર્જા ઉત્પન્ન થાય છે. આપણા દુષ્કૃત્યકળની અંદર ભગવાન પ્રત્યેનો એક એવો ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે કે જો ભાવ આપણે ભક્તિ કરતા હોઈએ ત્યારે તે ભક્તિ અન્તકોટી ભ્રાંતના અધિપતિ પૂર્ણ પુરુષોત્તમનારાયણ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના ચરણારવિંદ સુધી જરૂર પહોંચાયેછે.

એ ઊર્જા આપણી ભક્તિને બણ આપેછે, અને એ ભક્તિ મહારાજના ધામસુધી જવા માટે આપણું ભાંનું બનેછે. આ તમે જે યાત્રા કરી રહ્યા હો તે કંઈ પીકનીકે માત્ર પ્રવાસ નથી, આ મનના મનોરંજન માટેની યાત્રા નથી. પરંતુ આ જીવનના આત્મંતિક કલ્યાણ માટેની યાત્રા નથી. આ યાત્રાને સફણ કરવી હોય તો દરેક યાત્રિકોને અમારી ખૂબ ભલામણ છે કે યાત્રા કરતી વખતે સંસારના તમામપદાર્થોમાંથી વૃત્તિને પાછી વાળીને ડગલે ને પગલે, શ્રોણશાસ્માં વડતાલવાસી શી હરિદુષ્ણ મહારાજના સ્વરૂપમાં આપણી વૃત્તિને જોતી રાખવી જોઈએ. અને જો યાત્રાને જીવનમાં સ્મૃતિરૂપ બનાવવી હોય તો મનમાં અંપંડ મહારાજનું રટણ રાખવું જરૂરી હૈ. ભગવાન શ્રીહરિનું નામસ્મરણ કરતા થક જી તીર્થયાત્રાનું પરિપૂર્ણ ફળ મળેછે.

તીર્થયાત્રાનું ફળ એટંબું જ છે કે વિઠ્ઠળ પોતાનો સ્વભાવ અને ઈન્દ્રિયો-અંતકરણના અંતઃશત્રુઓને વશ કરીને ભગવાનની ભક્તિ માર્ગમાં અગ્રસર થાય. માટે આ યાત્રામાં સંતો-હરિભક્તોએ પ.પુ. સનાતન ૫.૪.૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અંગેન્દ્રપ્રસાદજ મહારાજની આલાદી જે દાખો-મહેનત કરી છે તે બદલ સર્વોપરી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ તેમના ઉપર જરૂર રાજ થશે. અને સત્સંગમાં આવા બીજા અનેરા કાંતિકારી કાર્યો કરવાની શક્તિ આપે તેમજ આપણે ઈતિહાસમાંથી જે શીખએ હીએ તે ભવિષ્યમાંથી નથી શીખના. માટે ઐતિહાસિક અને પવિત્ર તીર્થસ્થાનો તમારા જીનામાં ઉમેરાય અને ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ પ્રત્યેની તમારી લાગણીઓ વધુ મજબુત બનાવે તેવી તેમના ચરણકળનમાં પ્રાર્થના સહ.....જ્ય શ્રી સ્વામિનારાયણ

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન ♦ ઓક્ટોબર-૨૦૦૫

તा. ૪ થી ૬-૯-૦૫ બાદરવા સુદ - ૧ થી ૩, તિરુપતિ-વેંકટાદ્રિ (અંધ્રપ્રદેશ)

તा. ૩-૯-૦૫ના રોજ રાતે ૧૦.૩૦ કલાકે પંઢરપુરથી નીકળી તા. ૪-૯-૦૫ના રોજ સાંજે ૦૯.૩૦ કલાકે તિરુપતિથી સાત કિ.મી. નજીક રેણુગુંથા રેલ્વે સ્ટેશને ટ્રેનયાત્રા પહોંચી હતી. પંઢરપુરથી રેણુગુંથાની મુસાફરી દરમિયાન સંતો દ્વારા ભજન-કીર્તન, ધૂનની રમણી અને કથા-વાર્તા કરીને યાત્રિકોને ભગવાન શ્રીહરિની સર્વોપરી ઉપાસના તથા તીર્થોનું માહાત્મ્ય સમજાવવામાં આવ્યું હતું. રેણુગુંથા રેલ્વે સ્ટેશન પર સંધ્યા આરતી, સુતિ-પ્રાર્થના નિત્ય નિયમકરીને તમામ યાત્રિકોએ ઠાકોર જમાડયા. ત્યાંથી લોકલ ટ્રેન દ્વારા તમામ યાત્રિકોને તિરુપતિ લઈ જવામાં આવ્યા. ત્યાં તિરુપતિ દેવસ્થાન ટ્રેનના સુંદર સગવડતા ભર્યા ઉતારામાં રાત્રિ રોકાણ કર્યું. સવારે પૂજાપાઠ, નિત્યવિવિધી પરવારીને તિરુપતિ શહેરની અંદર રહેલ ગોવિદરાજ સ્વામી મંદિર, કપિલેશ્વર મંદિર, રામમંદિર, ઈસ્કોન મંદિર વગેરે તીર્થોના દર્શન કર્યા. અને બપોરે ૧૨.૦૦ કલાકે ફોરબીલ ગાડીઓ દ્વારા તિરુમલા (વેંકટાદ્રિ) પર્વત પર જવા રવાના થયા.

પ્રણામ કરતા કરતા સાત માઈલ ચડયા હતા. રામાનુજાચાર્યના જે આઠ પીઠ છે, તે માહેલું એક પીઠ આ સ્થળે છે. આ સ્થળની ગાઈના આચાર્યોને શ્રી વેંકટાચાર્ય કહેવામાં આવે છે. આ સ્થાનનું આવું માહાત્મ્ય જાણી અહીં દક્ષિણા ઘણા યાત્રિકો દર્શન કરવા આવે છે. માનતા પણ રાખે છે. પર્વતનાં સર્વોચ્ચ શિખર પર ભગવાન વેંકટેશ્વરનું ભવ્ય મંદિર આવેલું છે. જે મંદિરમાં મોટા પ્રમાણમાં સુવર્ણનો ઉપયોગ થયો છે. જે સુવર્ણના ધૂમ્રતાવાળું ભારતનું જ નહિ પરંતુ વિશ્વભરનું સૌથી સમૃધ્ય મંદિર છે. મંદિરની સમીપમાં જ સ્વામી પુષ્કરણી નામનું અતિ પવિત્ર અતિ વિશાળ સરોવર રહેલું છે. આ તીર્થમાં મુંડન કરાવવાનો મોટા મહિમા હોવાથી લાખો યાત્રિકો પોતાની સુંદરતા મટી જશે એવા ભયનો ત્યાગ કરીને સહર્ષ મુંડન કરાવે છે. મુખ્ય મંદિરથી થોડે દૂર ભગવાન વારાહનું મંદિર છે. આ મંદિરમાં વારાહ ભગવાનની ભવ્ય મૂર્તિ છે. અહીંથાં વારાહ ભગવાનના દર્શન કરીને જ બાલાજી ભગવાનના દર્શન કરવાનો રિવાજ છે.

પર્વત ઉપર મુખ્ય દેવ વેંકટશ્વરને ઉત્તર ભારતવાસીઓ ‘બાલાજી’ નામથી બોલાવે છે. અને પૂર્વભારતવાસીઓ ‘ત્રિપતિબાલાજી’ નામથી બોલાવે છે. ત્રિપતિ એટલે શ્રીદેવી, ભૂદેવી અને નીલાદેવી આ ત્રૈય દેવીઓના પતિ માટે ત્રિપતિ કહેવાયા છે. આ તીર્થને વિદ્ધાનો ભૂવૈકુંઠ માને છે. મંદિરમાં ભગવાન વેંકટેશ્વરની શ્યામ આરસની સાત કુટ ઊંચી મૂર્તિ વિરાજમાના છે.

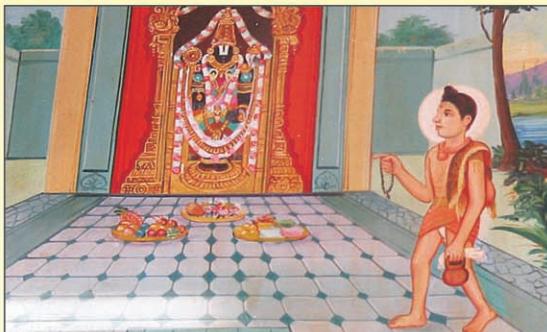
પર્વત પર પાંડવતીર્થ, આકાશગંગા, જાબાલીતીર્થ, વૈકુંઠતીર્થ, ચક્તીર્થ, કુમારધારા, રામકૃષ્ણતીર્થ, ઘોણતીર્થ વગેરે ઐતિહાસિક તીર્થો રહેલા છે.

વર्तमान समये विश्वभरमां धार्मिक क्षेत्रे अधिक आमदानी (आवक) वाणुं प्रसिद्ध तीर्थ છે. દેવस्थान ટ्रस्ट દ्वારા દરેક વહીવટ થाय છે. ભગવाननા મંદિર સમીપે સુવર્ણનો સંભંધ છે. એની આગળ તિરમણ-મંડપમ્ન નામથી સભામંડપ છે. આ મંડપમાં બંધ ભારણાવાળો એક કુંડ છે. જેમાં યાત્રિકો દ્વારા અને આભૂષણો નામે છે. જેની આવક રોજ-બરોજની બે કરોડ કરતા વધારે થાય છે તેમ કહેવાય છે. કલાકો સુધી રાહ જોયા બાદ ઉપર જવાની બસ ટીકિટ મળે છે. દર્શનાર્થીઓની લાઈન મોટી સંખ્યામાં થાય છે. છ થી સાત કલાકે દર્શનનો લાભ મળે છે. અહીં દેવસ્થાન ટ્રસ્ટે પર્વત પર જવા માટે ફી બસ વ્યવસ્થા ગોઠવી છે. તેમજ ઉતારા, હાઈસ્કુલ, કોલેજ જેવા સામાજિક કાર્યો પણ કરે છે.

આ પર્વતની તળેટીમાં તિરુપ્તિ ગામ આવેલું છે. જેમાં ગોવિદારાજ સ્વામીનું વિશાળ મંદિર છે. શેષશાયી ભગવાનની મુખ્ય પ્રતિમા છે. જેની પ્રતિષ્ઠા રામાનુજાચાર્ય કરી હતી. આ મંદિરની આજુબાજુ નાનામોટા પંદર મંદિરો છે. જેમાં શ્રી ગોદાબંબાનું મંદિર છે. જેની પ્રતિષ્ઠા રામાનુજાચાર્ય કરી હતી. આ તીર્થસ્થાન આંગ્રેપદેશ રાજ્યમાં આવેલું છે.

તિરુપ્તિ (વેંકટાદ્રિ)માં નીલકંઠ વર્ણી વેશો ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ...

માનસપતનથી નીકળી બાળયોગી નીલકંઠ વર્ણી વેંકટાદ્રિ પહોંચ્યા હતા. અહીં બાલાજી ભગવાન (વેંકટેશ્વર)નાં દર્શન કર્યા. નીલકંઠ વર્ણી અહીંયા આવતા લાખો દર્શનાર્થી ભક્તોના કલ્યાણ અર્થે પધાર્યા હતા. મંદિરની બાજુમાં રહેલ વારાહ મંદિરના દર્શન કરી પાસે આવેલા વડ નીચે બિરાજ્યા. વારાહ ભગવાનનાં દર્શન

કરવા આવનાર યાત્રિકો વડ નીચે ધ્યાનમળ બિરાજેલા આ તેજસ્વી વર્ણાનાં દર્શન કરવા જવા લાગ્યા. લગ્બગ પાંચ દિવસ આ સ્થાને આ પ્રમાણે રહી લાખો દર્શનાર્થીઓને સુખ આપી પછી ત્યાંથી નીકળ્યા અને કંચીપુરમની વાટ પકડી હતી.

અહીંયાથી જ રસ્તામાં નીલકંઠ વર્ણીએ સેવકરામ નામના સંતની સેવા પરોપકાર દિણ્ણે કરીને સાજો કરેલ, પરંતુ હૃતની જાણીને તેનો ત્યાગ કરેલ હતો. આ પ્રસંગ ભગવાન શ્રીહરિએ પ્રથમ પ્રકરણના ૧૦માં વચ્ચાની મૂત્રમાં વિસ્તારથી વર્ણન કરેલો છે.

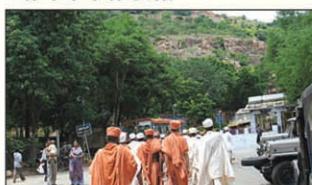
આવા અતિ પવિત્ર તીર્થમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના ગુરુ રામાનંદ સ્વામી પણ તીર્થાટન કરતા કરતા આવ્યા હતા. અને એક અઠવાડિયા સુધી રોકાઈને તીર્થવિધિ, ઉપવાસ અને મુંડન વગેરે સત્કર્મો કરી સેતુબંધ રામેશ્વર ગયા હતા.

તિરુપ્તિ (વેંકટાદ્રિ)માં ટ્રેનયાત્રા...

સાંજે ૦૫.૦૦ કલાકે પર્વત પરથી નીચે ઉત્તરી સહુ યાત્રિકો ઉતારે આવ્યા હતા. અહીંયા સંતો અને સ્વયંસેવકોએ રસોઈ કરેલ હતી. તમામ યાત્રિકોએ ઠાકોરજને જમાડ્યા હતા. અને સંતો-પાર્ષ્ડોએ ફ્લાઇટ કર્યું હતું. આજે આખો દિવસ તીર્થાટન કરેલ હોવાથી દરેક યાત્રિકો વહેલા પોઠી ગયા હતા.

તા. ૬-૮-૦૫ના રોજ સવારે પૂજાપાઠી પરવારી દરેક યાત્રિકો તિરુપ્તિમાં શહેરમાં આવેલા મંદિરોના દર્શન માટે ગયા હતા. સાંજે ૦૬.૦૦ કલાકે પરત ફરીને ઠાકોરજ જમાડી તૃમ થયા હતા. પછી ૦૭.૦૦ કલાકે ઉતારા ભવનમાં સંત્સંગ સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી અને સાથે રહેલ વડિલ સંતોએ અમૃતવાણીનું રસપાન કરાવ્યું હતું. ૦૮.૪૫ કલાકે સભાની પૂર્ણાહૃતિ કરવામાં આવી હતી.

રેણુગુંથા રેલ્વે સ્ટેશનથી ટ્રેન સર્વિસ થઈને તિરુપ્તિ રેલ્વે સ્ટેશને આવી ગઈ હોવાથી બરાબર ૧૦.૩૦ કલાકે યાત્રિકોને લઈને મદ્રાસ (ચેનાઈ)ના માર્ગ આગળ ધૂપી હતી.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન ✽ ઓક્ટોબર-૨૦૦૫

ડિ. ૭ થી ૮-૯-૦૫ ભાડરવા સુદ - ૪/૫, ભૂતપુરી, શિવકાંચી

પ્રભાતકાળે વહેલી સવારે ૦૫.૦૦ કલાકે ટ્રેન મદ્રાસ રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી ચુકી હતી. સંતો-હરિમંદિરનો આદિક સહુ યાત્રાણું નિત્યવિધિથી પરવારીને તેથાર થયા હતા. ૦૭.૦૦ કલાકે ૨૧ બસો દ્વારા મદ્રાસથી ભૂતપુરી, શિવકાંચી, વિષ્ણુકાંચી, પક્ષીતીર્થ, મહાબલીપુરમ્ વગેરે તીર્થસ્થળોએ જવા રવાના થયા હતા.

રામાનુજાચાર્યનું જન્મસ્થાન ભૂતપુરીમાં ટ્રેનયાત્રા...

સવારના ૧૦.૦૦ કલાકે સર્વે યાત્રિકજનો ભૂતપુરી પહોંચ્યા. આ રામાનુજાચાર્યનું જન્મસ્થાન છે. અને તેની સામે મોટું મંદિર છે. તેમાં પ્રથમ રામાનુજાચાર્યનું મંદિર છે, તેની નજીક આદિકેશવ ભગવાનનું મંદિર છે. મંદિરના ચોકમાં સુવર્ણ સંભં છે. જન્મસ્થાનની જગ્યાએ દીવાલમાં રામાનુજ સ્વામીની તથા આદિકેશવની મૂર્તિઓ છે અને તેમના ૭૪ શિષ્યોની પણ મૂર્તિઓ છે. મંદિરની પાછળ અનંત સરોવર નામનો કુંડ છે. વૈકુંઠનાથ ભગવાનનું મંદિર છે. તેમાં શ્રીદેવી અને ભૂદેવી સેવામાં છે. નીલાદેવી અંતહીત છે. અત્યારે આ સ્થાનને શ્રીપેરમ્યુદુર તરીકે ઓળખવામાં આવે છે અને તામિલનાડુ રાજ્યમાં આવેલું છે.

આ સર્વે તીર્થસ્થળોના દરેક યાત્રિકજનોએ ભાવપૂર્વક દર્શન કર્યા અને પૂર્ણ સ્વામીશ્રીએ આ સ્થાનનું માહાત્મ્ય પુરાણોકત ઐતિહાસિક ઘટના સહિત સવિસ્તારથી સમજાવ્યું હતું.

ભૂતપુરીમાં નીલકંઠ વર્ણી વેશ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણા...

નીલકંઠ મહાપ્રભુને મહુરાઈ મીનાક્ષીદેવીના મંદિરથી નીકળી ભૂતપુરી જતા હતા હતા ત્યારે રસ્તામાં ચાર દિવસના ઉપવાસ થયા હતા. વર્ણીરાટના સંકલ્પ અનુસાર વનમાં જ કાપડી વેશમાં શિવ-પાર્વતીએ સાથ્યો જમાડ્યો હતો. અને ત્યાંથી આગળ ચાલતા એક ગામની બહાર લોકોને ઠગતા ઢોંગી દૂધાધારી બાવાની પાપલીલા નિહાળી હતી.

આવી રીતે નીલકંઠ વર્ણી વનમાં ચાલતા ચાલતા ભૂતપુરીમાં આવ્યા. ત્યાં મુખ્ય મંદિરમાં જઈ શ્રી વૈકુંઠનાથ તથા રામાનુજાચાર્યની મૂર્તિના દર્શન કર્યા.

અહીંના ત્યાગીમાં પ્રથાન આચાર્ય જીયર સ્વામી હતા. તેમની પાસે જઈ વર્ણી બેઢા. તેમણે વર્ણીનો સારો સત્કાર કર્યો. વર્ણીએ તેમની પાસેથી વિષ્ણુનાં આયુધોની છાપ લઈ તેઓ ચકાંકિત થયા. તેમના ગ્રંથો તેમણે સાંભળ્યા. ઉપાસનાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જોઈ તેમને ત્યાં ગમ્યું. ત્યાંના ત્યાગીઓ ફેલ કે વ્યસન રાખતા નહિ અને ધનનો ત્યાગ રાખતા. આ રીત નીલકંઠ વર્ણીને ગમી. પોતે ઘણા સંપ્રદાયો જોયા પણ સર્વમાં શુદ્ધ આ સંપ્રદાય ટેખીને વર્ણીરાજ અંતરમાં ભાવ લાવીને કેટલાક માસ ત્યાં રહ્યા.

તેમણે જીયર સ્વામી પાસે રામાનુજના ગ્રંથોનો અભ્યાસ કર્યો. પરંતુ તેમને એક વાત ખટકી. તેઓ સ્ત્રીઓનો પ્રસંગ રાખતા અને તેવા વ્યવહારમાં કાંઈ બાધ માનતા નહિ. તેમને આ દૂધણા લાગ્યું.

જીયર સ્વામીને મોટા જાડી તેમણે એક વખત

વિષ્ણુકંચી, પદ્મીતીર્થ, મહાબલીપુરમ્, મદ્રાસ (તામિલનાડુ રાજ્ય)

કહું : “ત્યાગી સ્ત્રી અને દ્રવ્યનો ત્યાગ કરે તો જ તે સાચો ત્યાગી કહેવાય. મોટા મોટાને પણ આ બેના પ્રસંગથી બંધન થયું છે અને થાયછે. શાસ્ત્રોનાં એવાં વચ્ચનથી.”

વર્ણારાજે એટલું કહું અને જ્યર સ્વામીના મુખની રેખાનો ભાવ પલટાયો. નીલકંઠ પ્રભુને લાગ્યું કે ગુરુ અકળાયા છે. તેથી તેમણે બે હાથ જોડી વિનમ્ર ભાવે કહું : “આપ મોટા છો તેથી કહું છું. મને આપ આત્મા-અનાત્માની વાત સમજાવો, પરમાત્માનો મહિમા કહો. પિંડ અને બ્રહ્માંડમાં કેવું દુઃખ રહ્યું છે અને અક્ષરધામનું કેવું દિવ્ય સુખ છે તે સમજાવો. આપ આવા મહાનછો તેથી મને આ બધું જ્ઞાનવાની જિજ્ઞાસા ઉત્પત્ત થઈ છે. આપ મારા આ પ્રશ્નોનું સમાધાન કરશો પછી જ હું આપનો શિષ્ય બનીને રહીશ.”

આ નાના વર્ણારાજાનાં આવા વચ્ચનથી જ્યર સ્વામી અકળાયા. સ્ત્રીના ત્યાગની વાત તેમને અકલ્પનીય લાગી. પિંડ અને બ્રહ્માંડનાં દુઃખ જોવાની દસ્તિ તો શુદ્ધ બ્રહ્મના ભાવને જે પાય્યો હોય તેને જ હોય. તેમણે તરત જ શિષ્યોને કહું : “આ છોકરાને અહીંથી જલદી કાઢો. તે પછી જ હું અસ-જળ લઈશ. આવા નાલાયક શિષ્યનું મારે અહીં કામનથી.”

ગુરુની ગ્રાંડ સાંભળીને તેના શિષ્યો એકદમદોડી આવ્યા. તેમને જોઈ ગુરુએ પાછો રોષ ઢાલવ્યો : “બ્રહ્માંડને બાથ ભીડવા જાય છે મયછર થઈને ગરૂડની ગતિ કરવાની હામભીડેછે!”

નીલકંઠ વર્ણા આ સાંભળી રહ્યા. તેમણે ફક્ત એટલું જ કહું : “આપ ત્યાગીછો. આટલો કોષ આપને ન શોભે. આપે મને કાઢવો નહીં પડે, હું સ્વયં જ અહીં

રોકાઈશ નહીં.” એમ કહી ત્યાંથી ઉઠી ગયા અને ત્યાંથી ચાલી નીસર્યા. અહીંથી તેમણે સીધી કુમારિકા ક્ષેત્ર (કન્યાકુમારી)ની વાટ લીધી.

શિવકંચી-વિષ્ણુકંચીના દર્શન

દરેક યાત્રિકો ભૂતપુરીમાં દર્શન કરીને બપોરના ૧૧.૩૦ કલાકે શિવકંચી-વિષ્ણુકંચી (કંચીપુરમ્) પહોંચ્યા. બ્રહ્માંડપુરાણમાં ઉલ્લેખ છે કે કાશી અને કંચી એ બે ભગવાન શંકરના નેત્ર છે. મોકદાયી સાતપુરીમાં કંચીપુરીની પણ ગણના થાય છે. તેને ‘હરિહરાત્મકપુરી’ પણ કહે છે. શિવકંચી અને વિષ્ણુકંચી એ ફક્ત બે માઈલના અંતરે જ છે. અહીં શિવકંચીમાં વિશાળ ગોપુરમ્વાળું પૂર્વદ્વારે મંદિર છે. તેમાં આમેશ્વર નામના શંકર છે. તથા કામાક્ષીદેવી પાર્વતીજનું મંદિર છે. ત્યાં એક આશરે ૩૦૦૦ વર્ષ જુનું આંબાનું વૃક્ષ પુરાતની છે. તેમાં ચાર જાતની કેરીઓ, ખાટી-મીઠી-કડવી અને તૂરી થતી હતી. આ વૃક્ષમાં ત્યાંના લોકોની માન્યતા પ્રમાણે ચાર વેદ રહેલા છે. મંદિરમાં વિશાળ પ્રદક્ષિણા રાખવામાં આવેલી છે. આ મંદિરની મૂર્તિઓ ઉપરોક્ત જુની છે અને મંદિરનું બાંધકામ ૧૫૦૦ વર્ષ જુનું છે.

શિવકંચીના દર્શન કરી સહૃ વિષ્ણુકંચી આવ્યા. અહીંયા પશ્ચિમદ્વારે વરદરાજ ભગવાનનું મંદિર ઉપરના ભાગમાં છે. તેમાં શ્રીટેચી અને લૂટેચી સેવામાં છે. નૃસિંહ ભગવાન તથા લક્ષ્મીજી નીચે પૂર્વદ્વારે છે. આ મંદિર ઉપર સોનાના સાત કણશ છે. તથા સોનાનો સ્તંભ છે. મંદિરમાં અલગ અલગ બે-ત્રણ વિશાળ પ્રદક્ષિણા છે. ત્યાં અનંત નામનો કુંડછે.

અનુસંધાન પાન નં. ૧૮

પ. પુ. ધ. ધુ. ૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રી
અજેન્ડ્રપ્રસાદજી મહારાજની આજા અને
આશીર્વાદથી વચોલ દક્ષિણ ભારત
'શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશિયલ ટ્રેન'

ચાગાણી અનુભૂતિ

- પુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજ

અમારી આખી યાત્રા ઘણીજ દિવ્ય અને આનંદકારી રહી. ૧૨૦૦ જેટલા હરિભક્તોની સાથે દર્શન અને ભજનાનું બહુજ સુખ આવ્યું. મંદિરોની વિશાળતા જાણે કે આપણને ભારતવર્ષની ગૌરવતાના દર્શન કરાવતી ન હથ તેવું સતત ભાસતું હતું. એક તો મંદિરોની દિવ્યતા અને ભવ્યતા હૃદયને સ્પર્શ કરી જાય તેવા હતા અને તેમાં પણ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે તે દરેક સ્વાનમાં પોતાના પુનિત ચરણારવિંદ પારી જાણે કે સોનામાં સુગંધનું કાર્ય કર્યું.

અમો તો દરેક મંદિર જોતા રવા અને પરમાત્માની દિવ્ય સામર્થ્યનું ગાન કરતા જ રવા ને જીવનની ધન્ય ઘડી અનુભવતા રવા. શું મંદિરોની ભવ્યતા...! શું તેની દિવ્યતા...! શું ભારતવર્ષના લોકોની શ્રદ્ધા...! અરે! દક્ષિણાંની યાત્રા કરી દરેક યાનિકે હિન્દુસ્તાન હુન્યાનો સર્વ શ્રેષ્ઠ દેશ છે, અને ભગવાન આવા જ દેશમાં પ્રગત થાય તે વાત નિઃસંદેહ સ્વીકારવી જ પડે? આસ્તિક તેમજ ભક્ત હૃદયમાંથી પરમાત્મા પ્રાયે અતિ આણીબાબ અને પ્રેમપ્રગત થાય તેમાં કોઈ સંશેય જ નથી.

પરંતુ આવા વિશાળ સમુદ્ધાય સાથે યાત્રા નિર્વિન્દ પાર પરી તેમાં ભગવાન શ્રીહરિની પૂર્ણકૃપા અને પ.પુ. આચાર્યજી મહારાજની આજા અને પૂર્ણ રાજ્યો જ કામ કરતો હતો તેવું અમોને સ્પર્શ જાણતું હતું. નહીંતર ૧૨૦૦ જેટલા હરિભક્તોને સમયે સમયે જમાડાય, નાસા-પાણીની તેમજ દર્શન માટેના વાહનો અને ઉત્તારા આટિકની સગવડા જાળવવી તે કાર્ય અતિ કઠીન અને મુશ્કેલ હતું. ટુંકમાં કંદું તો "સેશ્યલ યાત્રાટ્રેન એટેલે લાખોના સમૂહ સાથે ઊજવાના મહોસ્વા જેલ્લી તેયારી અને મહેનતની જરૂર પડે છે." પરંતુ અમારી સાથે રહેલ બગસરા નિવાસી પુ. લક્ષ્મીપ્રસાદદાસજી સ્વામી સહ ઉપ સંતો-પાર્ષ્ડીની અગાધ મહેનત સાથે સાથે પ.પુ. આચાર્યજી મહારાજ તેમજ અમારી સાથે પણ આત્મિયતા હરાવતા પ.ભ. શ્રી માવદાનજી કવિના બાળોજ પ.ભ. શ્રી પ્રકૃતલાભાઈ ગઢવી તેમની પણ સપરિવાર મહેનત અવર્ણનીય રહ્યી છે. સાથે સાથે રસોડા વિભાગના સ્વયંસેવકો, સર્વ આયોજકો, સર્વ સંયાલકો મળી ૧૪૦ હરિભક્તોની ટીમિતપ સંતો-પાર્ષ્ડીના માર્ગદર્શન પ્રમાણે સતત કાર્યરત રહી હતી, જે સફળતાનું સુખ્ય સોપાન બની ગયું. યાત્રા દરમિયાન પ.પુ. લાલજ મહારાજી રોજ મોબાઇલ ફોનથી અમારી સંસોની તેમજ યાનિક હરિભક્તોની સતત ભખર પૂર્ણતા રવા અને ફોનથી જ વારંવાર આશીર્વાદો વરસાવતા રવા. જેને કારણે આખીય યાત્રામાં કોઈ જગ્યાએ કોઈપણ પ્રકારની મુશ્કેલી ન પરી. અરે! ચોમસાની ઋતુ હોવાછતાં એક પણ યાનિક ક્યારેય ભૌખાયો નથી. ટ્રેનમાં કે બસમાં બેસોએ કે મંદિરમાં દર્શન કરવા પ્રવેશ કરીએ અને વરસાદ ચાલુ થાય. દર્શન કરી બહાર નીકળીએ તો વરસાદ બંધ! તો પછી આથી કઈ મોટી કૃપા કે રાજ્યો હોઈ શકે? ૧૨૦૦ જેટલા યાનિકો હોવાછતાં શાંતિથી બધાને દર્શન થાય અને સાથે સાથે આખી યાત્રાટ્રેનમાં તેમજ રેલે સ્ટેશનના પ્લેટફોર્મ ઉપર સતત કથા-વાતરૂપી સત્તસંગ સરિતા વહેતી રહી. જેને માધ્યમથી આજા ઉપાસના, સંપ્રદાયની પ્રથા અને મહારાજની મોટપ સમજી હરિભક્તોના હૃદય આનંદને હિલાણે ચઢતા જોઈ અમારા હૃદયમાં પણ તુટી થતી હતી.

આમ, અમોએ જે અનુભવું તે લખ્યું છે. બાકી આ 'શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન' અંકના માધ્યમથી યાત્રામાં ન આવી શકેલા હરિભક્તો પણ વેર બેદા તેનો આનંદ માણી શકે તેવો નિર્મળ પ્રયાસ સાખું અમૃતસ્વરૂપદાસ તથા મુફીરીંગ અનુજ ગુરુબંધુ વેદાંતાચાર્ય પૂ. આનંદસ્વરૂપદાસજી સ્વામી દ્વારા કરવામાં આવ્યો છે. જેને તલસ્પર્શી રીતે વાંચી શીજ મહારાજે વનવિચરણ દરમિયાન કરેલ લીલાને સંભારી મહારાજની મૂત્રિનું સુખ મળે અને આજા-ઉપાસનામાં પણ ખૂલ્યજ ઢઢતા પ્રામ થાય તેવી ભગવાન શ્રીહરિના ચરણકળમાં ગ્રાર્થના સહ.... જ્ય શ્રી સ્વામિનારાયણ

દક્ષિણ ભારત શ્રી સ્વામિનારાયણ
સ્પેશ્યલ ટ્રેનયાત્રામાં જોડાયેલ
યાત્રિકોની

અનુભૂતિ-પ્રતિબાદી

આ ટ્રેનયાત્રામાં ૧૨૦૦ જેટલા યાત્રિકો હતા. તેમાં સરધાર, રાજકોટ, અમદાવાદ, સુરત,
વડોદરા, મુંબઈ વગેરે શહેરો અને ગામડાના હરિભક્તાં જોડાયા હતા. અને ખાસ આ યાત્રા માણસવા માટે
અમેરિકા અને લંડનથી વીસેક જેટલા હરિભક્તાં જોડાયા હતા.

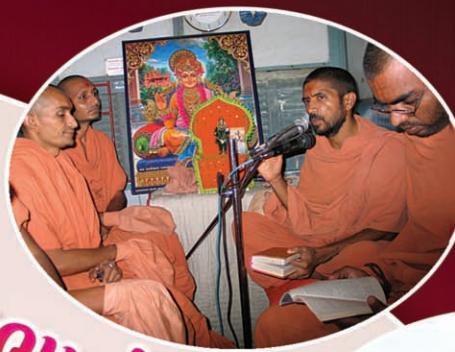
આ યાત્રામાં તમામ સાચા યાત્રિકોને ઘણોજ આનંદ આવ્યો હતો. સંતો-આયોજકો અને
સંચાલકોની કરાયેલ મહેનત અને પરિશ્રમ જોઈ ખૂબજ પ્રસંગતા દાખવતા તેમના મુખમાંથી ઉદ્ગારો નીકળતા
હતા કે-

- આવી યાત્રા આજ પહેલા અમે કદી નથી અને કદાચ થશે પણ નહીં.
- યાત્રિકો માટે જમવા તેમજ દર્શન-વાહન આદિકી વ્યવસ્થા ખરેખર દાદ માગી લે તેવીછે.
- ૧૨૦૦ જેટલા યાત્રિકોને માટે સમયેસમયે બધીજ વ્યવસ્થા આપવામાં આવતી હતી તે ઘણોજ આશ્રયકારીછે.
- સંતો દ્વારા સતત કથા-વાતાંના માધ્યમથી આજા-ઉપાસનાનું પોથણ થતું હતું. અને તેમાં પણ પ.પૂ. લાલજ
મહારાજાના અવાર-નવાર ફોનના દ્વારા આશીર્વાદી મણ્યા હતા. તેથી આ યાત્રા શિબિર જીવી જ લાગતી હતી.
- આપી ટ્રેનમાં ગોઠવલાં આવેલ સાઉન્ડ સીસ્ટમ અદ્ભૂત હતી, કારણ કે દરેક યાત્રિકોને વ્યક્તિગત
મુશ્કેલી પણ નતર નિવારી રખાતી હતી. અને આયોજકો પણ ઓછી મહેનતે સુંદર તેમજ સારી વ્યવસ્થા
ઊભી કરી શકતા હતા. સવારે ૫.૦૦ વાગ્યાથી પ્રભાતિયા, ક્રીતન-ભક્તિ અને કથાવાતાનો પૂર્વ લાભ
મળતો હતો તે યાત્રાને સફળ કરવામાં સર્વથી મોટો ફાળો આપ્યો જાણાયો.
- સંતો અમોને નિયત નવીન શુદ્ધ થીમાં બનેલ મીઠાન જમાડતા અને સંતો તો ફક્ત સિંગાડાં કે ફળાદાર
લઈને ૧૫ દિવસથી સતત દાખડો કરતા હતા તે લોઈને અમારા દ્રવિત હદ્દે સહિત અમારા મસ્તક સંતોના
ચરણોમાં નમી જતા હતા.
- અમોને ઉપ જેટલા સંતોની સાથે યાત્રા કરી તેથી જીવન ભન્ય બની ગયું છે તે માટે અમોને ઘણોજ આનંદ થાયછે.
- હે સ્વામી ! આપે આ યાત્રામાં કોઈ પ્રકારની કસર રહેવા કીથી નથી, કોઈપણ જગ્યાએ કરકસર કરી નથી અને અમોને જે
રીતને આ યાત્રા કરાવી છે તે અમો કદી ભૂલશું નહીં. આપી જીંદગી તમારા જીંદગી રહેશું.

આપી યાત્રામાં ક્યારેય પણ કોઈ વાતની ખોટ કે નુંચી ટેખાની ન હતી. વ્યવસ્થા માટે ભોજનની સાથે
પાણી-પાવર, સાઉન્ડ, પાગરસ વગેરે બધીજ સુવિધા પૂર્ણ હતી. અમોને તો એમજ થતું હતું કે આટલી નાની
ઉમરના જાણાતા સંતોને શ્રીજ મહારાજાં કેટલી બધી શક્તિ અને સુજું આપીછે કે આટલા બધા યાત્રિકોને સંપૂર્ણ
સંતોષ આપી શકે છે. આ યાત્રાની વ્યવસ્થા જીંદગી અમારું હદ્દે યાત્રા કરી જતું હતું. અને સાથે વિચાર પણ
આવતો હતો કે આવા સાચા આજા-ઉપાસનાની દેઢનાવાળા અને સાચી સમજાલ અને શક્તિ ધરાવતા સંતો
આપણા મહારાજશ્રી સાથે છે. તો તેના ઉપર મહારાજશ્રી કેટલા બધા રાજ હશે. અને અમોને પણ પૂર્વ ગર્વ
છે કે આવા સંતો અમારી સાથે છે. માટે અમો સર્વે પણ બડાભાગી છીએ. માટે અમારે મોક્ષની બાબતમાં કંઈ
સમજાવું અધરં રહ્યું નથી. જીંદગીપર્યંત આવોને આવો યોગ રહે એજ ભગવાન શ્રીહરિની પાસે પ્રાર્થના
કરીએ છીએ. સાથે માગીએ છીએ કે હે મહારાજ ! આવા સાચા સંતોને આપ ખૂબજ બણ આપજ્યો. જેથી આ
પદ્માંગી સંપ્રદાયનો હંમેશા વિકાસ થતો રહે. અને અમારા જેવા સામાન્ય જીવાત્માને

આપનું સ્વરૂપ તથા આપને સ્થાને વિરાજમાન પ.પૂ. આશ્રયજ મહારાજનું
સ્વરૂપ ઓળખાનું રહે. અને મોક્ષને મારો ક્યાંય ભુલા ન પરી જઈએ,
એવી કૃપા દાખિ કરતા રહેજો એવું માંગીએ.

અને હે સ્વામી ! હવે તમો ગમે ત્યારે બીજી યાત્રાને
નીકળો ત્યારે અમોને ભુલશો નહીં, આ અમારી પ્રાર્થના હંમેશા યાદ
રાખજ્યો. આમ, આપા અનેક ટ્રેનયાત્રાના ઉદ્ગારો અને પ્રતિબાદો
યાત્રિકોના મુખેથી વારંવાર સાંભળવા મળતા હતા તે અહીં અક્ષરશ:
લખ્યાછે.

આ દરેક તીર્થસ્થાનોના સર્વે ટ્રેનયાત્રાળુઓએ ભાવપૂર્વક મહિમા સમજને દર્શન, પ્રદક્ષિણા કર્યા હતા.

શિવકાંચી-વિષ્ણુકાંચીમાં નીતકંઠ વર્ણી વેશે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ...

નીતકંઠ વર્ણી તિરુપતિ (વેંકટાદ્રિ)થી નીકળી થોડા દિવસે કાંચીપુરી પહોંચ્યા હતા. અહીં શિવકાંચીમાં ભગવાન શંકરના દર્શન કરી ભવ્ય મંદિર નિહાળ્યું. શ્રીહરિએ આશરે ૩૦૦૦ વર્ષ જુનું આંબાના વૃક્ષનો સ્પર્શ કરી પ્રસાદીભૂત કરેલ છે. શિવકાંચીમાં દર્શન કરી વિષ્ણુકાંચીમાં વરદરાજ વિષ્ણુના દર્શન કર્યા. અહીંના કહેવાતા મધાધિપતિઓ સાથે પ્રશ્ન-ઉત્તર કર્યા. તેમના મતનો સાર જાણી લીધો અને પછી ત્યાંથી નીકળી શ્રીરંગક્ષેત્રનો માર્ગ લીધો.

પક્ષીતીર્થ...

શિવકાંચી-વિષ્ણુકાંચીના દર્શન કરીને બપોરે ૦૧.૦૦ કલાકે ત્યાંથી નીકળી ૦૩.૦૦ કલાકે પક્ષીતીર્થમાં આવ્યા હતા. અહીંથી પર્વત પર વર્ધોથી બપોરના સાડા અગ્નિયાર વાગ્યાના સમયે ટેવાનાઈ બે પક્ષી આવે છે. પંચા લોકો ભોજન-પાણી લાવે છે. પછી તે પક્ષીને જમવાનું આપે છે. તે જમીને પછી પાણી પી, થોડીવાર વિહાર કરી ત્યાંથી ચાલ્યા જાય છે. ક્યારેક બે પક્ષી તો ક્યારેક એક પક્ષી આવે છે. કહેવાય છે કે આ પક્ષીઓ કાશીમાં સ્નાન કરે છે. પક્ષીતીર્થમાં ભોજન કરે છે અને રામેશ્વરમાં દર્શન કરે છે, યિત્રકુટમાં શયન કરે છે. અહીં ગામમાં શંખતીર્થ નામનું મોટું તળાવ છે. ત્યાં મહાદેવજી તથા ત્રિપુરસુંદરી (પાર્વતી)ના સ્થાન છે. ત્યાંથી પગથીયા દ્વારા પર્વત પર જવાય છે. ત્યાં નારાયણ તથા વિદ્ગીરીશ્વર શંકરનું મંદિર છે. દિવાલમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવની કોતરેલી મૂર્તિઓ છે. પથ્થરમાં ઊંડો ખાડો છે અને પાણીનું એક ઝરણું વહે છે તેને પક્ષીતીર્થ કહેવાય છે. આ તીર્થ કાંચીપુરીથી મહાબલીપુરમ્ જતા રસ્તામાં આવે છે. પરંતુ હાલમાં ઘણા સમયથી પક્ષીઓ અહીં આવતા નથી.

મહાબલીપુરમ્...

મહાબલીપુરમ્ આવ્યા. આ સ્થાનમાં પાંચરથ, કૃષ્ણમંડપ, પાંડવ મંદિર, ધર્મરાજ મંડપ, વરાહ મંડપ અને સમુદ્ર કિનારે સીસોર મંદિર વગેરેમાં નમુનાદાર પ્રાચીન શિલ્પકળાઓ જોવા મળે છે. અહીંથી સંતો-પાર્ષ્વદી સહિત સહુ યાત્રિકોએ પ્રાચીન શિલ્પકળાને નિહાળી મદ્રાસ પરત ફર્યા હતા.

મદ્રાસ (યેત્રાદિ)...

મદ્રાસ આવતા સાંજના ૦૭.૦૦ વાગ્યાનો સમય થઈ ગયો હતો. અહીં શહેરમાં આપણા શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં સંધ્યાઆરતી, સુતિ-પ્રાર્થના નિયમ કર્યા હતા. મંદિરની બાજુમાં નારાયણ ભવન, જલારામ ભવન આદિક ભવનોમાં યાત્રિકો માટે ઉતારાની સગવડતા કરવામાં આવી હતી. સૌ કોઈ ઢાકોરજનો મહાપ્રસાદ આરોગી વિશ્રાંતિ લીધી હતી.

તા. ૮-૯-૦૫ના રોજ સવારના નારાયણ ભવન હોલમાં ૦૮.૩૦ થી ૧૧.૩૦ વાગ્યા સુધી સત્સંગ સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં મદ્રાસના સ્થાનિક હરિમકોએ પણ લાભ લીધો હતો. આ સત્સંગ સભાના અવસરે સતત ફોન દ્વારા ટ્રેનયાત્રાની સંભાળ રાખતા એવા પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્પ્રસાદજી મહારાજે ફોન દ્વારા સભાજનોને આશીર્વાદ આપ્યા હતા. તેમજ પૂ. સ્વામીશ્રી અને વડિલ સંતોએ પણ પોતાની અમૃતવાણીનો લાભ આપ્યો હતો. અને મદ્રાસ સત્સંગ સમાજે સંતો-ભક્તોનું પુષ્પધાર પહેરાવી સ્વાગત કર્યું હતું. અહીંથી ટ્રેનયાત્રા દ્વારા મદ્રાસ સત્સંગ સમાજને બપોરે મહાપ્રસાદ લેવા માટે આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું.

દરેક યાત્રાણું તથા મદ્રાસ સત્સંગ સમાજે સાથે મળીને ઢાકોરજમાડ્યા હતા.

બપોરના ૦૩.૦૦ કલાકે શહેરમાં રહેલ કપિલેશ્વર મંદિર, એકામ્ભેશ્વર મંદિરના દર્શન માટે ગયા હતા. સાથે મરીતા બીચ તેમજ મદ્રાસનું પ્રભ્યાત જવેરી બજારને પણ માણયું હતું. ત્યારબાદ સાંજે ૦૭.૩૦ કલાકે ઉતારે પાછા આવીને ઢાકોરજમાડી રેલ્વે સ્ટેશને આવ્યા હતા. રાત્રે ૧૧.૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા ગ્રીચીનાપલ્લી જવા રવાના થઈ હતી.

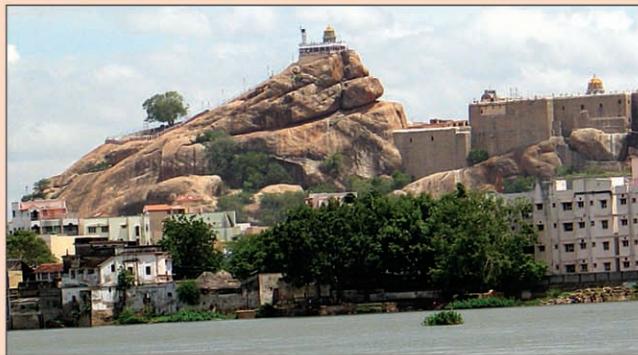
તા. ઈ-૬-૦૫ ભાડરવા સુદ - ૫, શ્રીરંગ ક્ષેત્ર - શ્રીચીનાપલ્લી (તામિલનાડુ રાજ્ય)

તા. ઈ-૬-૦૫ના રોજ પ્રાતઃકાળે ૦૭.૦૦ કલાકે ટ્રેન શ્રીચીનાપલ્લી રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી હતી. દરેક યાત્રાળું ચાલુ ટ્રેનમાં જ પૂજાપાઠ-નિત્યવિધિ પરવારી ચુક્કા હતા. પછી સર્વ યાત્રિકોને નાસ્તા-પાણી કરાવવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ અહીંથી શ્રીરંગક્ષેત્રમાં ૧૬૦ ફોરખીલ ગાડીઓ દ્વારા સર્વ યાત્રિકોને લઈ જવામાં આવ્યા હતા.

શ્રીરંગક્ષેત્ર મહિમા...

શ્રીરંગક્ષેત્ર કાવેરી નદીના તટ પર આવેલું છે. શ્રીરંગ ભગવાનનું મંદિર દક્ષિણ સંમુખ છે. આ મંદિર લગભગ ૫૦૦૦ વર્ષ જુનું માનવામાં આવે છે. ત્યાં ભગવાન શેષશાય્યા પર પોઢેલા છે. મૂર્તિ ૧૦ ફૂટ લાંબી છે. તેની આગળ ઉત્સવમૂર્તિ છે. તેની સાથે બંને બાજુમાં શ્રીદેવી તથા ભૂદેવી છે અને નીલાદેવી અંતહીં છે. મંદિરની આગળના ભાગમાં સોનાનો સ્થંભ છે. ગરુડાસન સ્થંભ પણ સોનાનો છે. મંદિર ઉપર સોનાના ધૂમમટમાં સુવર્ણની વાસુદેવ ભગવાનની મૂર્તિ છે. તેના તથા અંદરની ભાગે શેષશાયી મૂર્તિનાં, બ્રહ્મા, સૂર્ય અને વિભીષણાદિકનાં બહારથી દર્શન થઈ શકે એવી ધૂમમટમાં બહારથી રચના કરેલી છે. મંદિરના મુખ્ય રાજગોપુરમની ઊંચાઈ ૨૭૦ ફૂટ છે અને દુનિયાનો સૌથી ઊંચો ગોપુરમું છે. અને મંદિરનો વિસ્તાર ઉક્કિ.મી. જેટલો છે. ભારતમાં આવું વિશાળ મંદિર બીજે ક્યાંય જોવા મળતું નથી. આ મંદિરમાં ૧૦૦૦ સ્થંભવાળો સભામંડપ છે. અહીંથી ૬૦૦ વર્ષ પૂર્વે અંતર્ધાન થયેલા ભગવાન રામાનુજાચાર્યના પાર્થિવ દેહને ચંદનાદિક લેપનથી અધાપીપર્યત સાચવી રાખવામાં આવ્યો છે. અને તેમની ગાડી પણ આસ્થાનમાં છે.

શ્રીરંગક્ષેત્રનો ઇતિહાસ એવો છે કે એક સમયે બ્રહ્માએ ધણું તપ કર્યું. ભગવાન પ્રસત્ર થયા અને પોતાનું દર્શન આપ્યું. તે વખતે ભગવાન પ્રણવાકાર વિમાનમાં શેષશાય્યા ઉપર પોઢેલા હતા અને શ્રીદેવી તથા ભૂદેવી

સેવામાં હતા. આવાં અલૌકિક દર્શન કરી બ્રહ્મા પ્રસંગ થયા અને તેથી ભગવાન પાસે માંગણી કરી કે “આવાંને આવાં દર્શન મને નિત્ય થાય.” તે માટે ભગવાન તેવા સ્વરૂપે ત્યાં અર્ચારૂપ બની ગયા. બ્રહ્મા આ અર્ચાસ્વરૂપને પોતાના સત્યલોકમાં લઈ ગયા અને ત્યાં હંમેશા તેમનું પૂજન-અર્ચન વગેરે પ્રેમથી કરતા.

એક વખત અયોધ્યાના ઈક્વાફુ રાજ સત્યલોકમાં ગયા હતા. ત્યાં રાજાએ આ મૂર્તિના દર્શન કર્યા અને અતિ આનંદ થયો. પછી રાજાએ બ્રહ્માજી પાસે ભૂલોકમાં સહુ જનો આ મૂર્તિના દર્શન કરી પાવન થાય તેટલા માટે આ મૂર્તિ મને આપો તેવી માંગણી કરી. બ્રહ્માજીએ આ માંગણી સ્વીકારી નહિ તેથી રાજાએ ત્યાં મોડું તપ કર્યું. અંતે બ્રહ્મા પ્રસંગ થયા અને તે મૂર્તિ રાજાને આપી. રાજાએ આ મૂર્તિ પૂઢ્યી ઉપર લાવી અયોધ્યામાં સ્થાપન કરી. અયોધ્યામાં આ મૂર્તિનું પૂજન-અર્ચન વગેરે બધું જ ધામધૂમથી લોકો કરવા લાગ્યા.

ઘણા વર્ષો પછી ઈક્વાફુ રાજાના કુળમાં ભગવાન શ્રી રામચંદ્રજી પ્રગટ થયા. તે વખતે પણ આ મૂર્તિની ઉપાસના અયોધ્યામાં ચાલતી હતી. પિતાની આજાથી શ્રીરામજી વનમાં ગયા. તેમાં રાવણ, કુંભકર્ણ, મેઘનાન વગેરે ઘણા રાકસો મારી નાખ્યા. ભગવાને ભક્ત વિભીષણને લંકાનું રાજ્ય આપ્યું. ભગવાન શ્રીરામ, લક્ષ્મણ, સીતાજી તથા હનુમાનજી, વિભીષણ સહિત વિમાનમાં બેસીને અયોધ્યા પધાર્યા. અયોધ્યામાં મોટો ઉત્સવ ઉજવાયો. બધા ઘણા દિવસો રોકાયા. પછી ભગવાને દરેકને પોતપોતાને સ્થાને પાછા ફરવાની આજા કરી. વિભીષણને પણ કહ્યું : “તમો પણ લંકા જઈ તમારું રાજ્ય સારી રીતે ચલાવો.”

પરંતુ વિભીષણને ભગવાનનો વિરહ સહન થઈ શકે તેમન હતો. તેથી તેઓ રડવા લાગ્યા. ભગવાને તેમને આશાસન આપ્યું અને પ્રસંગ થઈને કહ્યું : “પ્રણવાકાર વિમાન સહિતની આ મારીજ મૂર્તિ છે, તે હું તમોને આપું છું. તેને તમો લઈ જાવ. તેનાં દર્શન-પૂજન કરજો. તેથી મારા પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ જેટલો જ આનંદ તમને તે દ્વારા મળશો.” વિભીષણ ભગવાન શ્રીરામચંદ્રજીની વાત સાંભળી રાજ થયા અને તે મૂર્તિ લઈને ચાલવા માંડયું. તે વખતે ભગવાને તેમને ચેતવણી આપી કે લંકામાં પહોંચો ત્યાં સુધી આ મૂર્તિને હાથમાં જ રાખજો. કોઈ સ્થળે ધરતી

પર મુકશો નહિ. જો નીચે મુકશો તો મૂર્તિ ત્યાં જ સ્થિર થઈ જશે. પછી ત્યાંથી ખસશે નહિ. આજાને શિરોમાન્ય ધરી વિભીષણ પ્રણામકરી ત્યાંથી ચાલતા થયા.

અયોધ્યાથી ચાલતાં ચાલતાં ઉભય કાવેરી વચ્ચે રહેલા પ્રદેશમાં જ્યારે વિભીષણ પહોંચ્યા ત્યારે ત્યાંના ઝાંખિઓએ આ મૂર્તિની માંગણી કરી પણ વિભીષણે મૂર્તિ આપી નહિ. તેથી ઝાંખિઓએ યુક્તિ કરી. કાવેરી ગંગાને કહ્યું : “વિભીષણ મૂર્તિ લઈ આવે છે. તે મૂર્તિ અહીં રહે એવો ઉપાય કરો.” એટલે કાવેરી નદીએ વિભીષણના ઉદરમાં પ્રવેશ કર્યો અને ગણપતિને બ્રાહ્મણનું સ્વરૂપ આપ્યું. ગણપતિ બ્રાહ્મણનો વેષ ધારી વિભીષણની સામે આવ્યા. તે વખતે જ વિભીષણને લઘુશંકાએ જવાનું થયું. કારણ કે કાવેરી નદીએ વિભીષણના ઉદરમાં પ્રવેશ કરેલો હતો. વિભીષણે આ બ્રાહ્મણને કહ્યું : “તમો આ મૂર્તિને થોડીવાર તમારા હાથમાં ધારણ કરી રાખો હું લઘુશંકા કરીને જલદી પાછો આવું છું.” અને સાથે ભલામણ પણ કરી કે હું પાછો ન આવું ત્યાં સુધી આ મૂર્તિ હાથમાં જ રાખજો. પરંતુ ભોંય પર મુકશો નહિં.

મૂર્તિ હાથમાં આવી અને વિભીષણ લઘુશંકા કરવા દૂર ગયા. લઘુશંકા કરતાં વાર લાંબી એટલે આ બ્રાહ્મણે મૂર્તિને નીચે ચોખ્ખી જમીન ઉપર મૂકી દીધી. તેટલામાં વિભીષણ આવી પહોંચ્યા એટલે વિભીષણની બીકથી બ્રાહ્મણરૂપે બનેલ ગણપતિ દોડતા દોડતા પર્વતની ગુફામાં પેસી ગયા. તેથી આજે પણ ત્યાં ગણપતિની સ્થાપના કરેલી છે. પછી વિભીષણે મૂર્તિ ઉંચકવા માંડી પણ ઉપરી જ નહિ તેથી ઝાંખિઓ મારફત ત્યાં તે મૂર્તિની ધામધૂમથી સ્થાપના કરી.

પછી વિભીષણ લંકામાં ગયા પણ જ્યારે દર્શનની ઈચ્છા થાય ત્યારે અહીં આવી જતા. વિભીષણ ચિરંજીવી છે તેથી હજુ પણ ત્યાં દર્શન કરવા આવે છે. મંદિરના ધૂમભટના ઉપરના ભાગમાં દર્શન કરી, વિભીષણ ચાલ્યા જાયછે.

શ્રીરંગક્ષેત્રમાં નીલકંઠ વર્ણી વેશે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણા...

નીલકંઠ મહાપ્રભુ શિવકંથી-વિષ્ણુકંથીથી નીકળી શ્રીરંગક્ષેત્રમાં પદ્માર્થ. શ્રી રામનુજાચાર્યની તીર્થભૂમિમાં પ્રવેશ કરતાં નીલકંઠ વર્ણાને અત્યંત આનંદ

થયો. અહીં કાવેરીગંગામાં સ્નાન કરી મહાપ્રભુ શેષશાયા પર પોઢેલી શ્રીરંગનાથજીની ચતુર્ભૂજ મૂર્તિનાં દર્શન કરવા પધાર્યા. ભાવિકોની ભીડ અહીં સારી હતી. પરંતુ નીલંકંઠ વર્ણાને ઠેઠ નિજ મંદિર સુધી માર્ગ મળી ગયો. તેમની પ્રતિભા અછતી ન રહી. તેમને જોઈને સ્ત્રીઓ જાણે બ્રહ્મયર્થનું મૂર્તસ્વરૂપ આવતું જોઈ દૂર ખસી જતી. યાત્રિકો તેમને માર્ગ આપી દેતા. આશ્રયવત્ત તેમના તરફ સૌ જોઈ રહેતા. નીલંકંઠ વર્ણાને નિજ મંદિર પહોંચી ગયા. ત્યાં તેમણે શ્રીરંગનાથજીને સાણંગ દંડવત્ પ્રષામ કર્યા. ત્યાંના વૈષ્ણવ ભક્તોને નીલંકંઠ વર્ણાના કપાળમાં નવીન પ્રકારનો તિલક-ચાંદલો જોઈ તેમના વૈષ્ણવપણામાં ભાંતિ પડી. તેમને જોઈ સૌ હસવા લાગ્યા.

વૈષ્ણવોએ વર્ણારાજમાં વિભૂતિ સ્વરૂપની ઝાંખી કર્યા પછી પણ તેમની હાંસી કરી. નીલંકંઠ વર્ણાની દર્શન કરી ત્યાંથી નીકળી ગયા. કાવેરીગંગાના કંઠ ફૂલવાડીમાં તેમણે મુકામ કર્યો.

વર્ણારાજ ત્યાં રહેતા થકા દરરોજ મંદિરમાં દર્શને જતા. બીજા નાના-મોટા મંદિરોમાં પણ દર્શન કરવા જતા. ત્યાંના વૈષ્ણવોને મળતા. તેમના રંગરાગ અને વિલાસી જીવન ઉપરથી તેમણે જાણ્યું કે આમનું વૈષ્ણવપણું ફક્ત તિલક-કંઠીમાં જઈ. તેમને તેમની દયા આવી.

નીલંકંઠ વર્ણાને જોયું કે અહીં વિલાસી વાતાવરણ છે. નાટક-ચેટક અને રંગરાગમાં પૂજારીઓ પણ રાચે છે. ‘દેવો ભૂત્વા દેવં યાચેત’ની ભાવના ભુલાઈ ગઈ છે. તેથી તેમણે પ્રેમની ભાષાથી તેમને આકર્ષા. વૈષ્ણવ મતનું રહસ્ય સમજાયું. રામાનુજના અનુયાયી હોય કે મધ્ય, નિંબાકુ કે વલ્લભના અનુયાયીઓ હોય; ત્રણેયના મતમાં ફેર છે પણ તેમનું લક્ષ વિષ્ણુભક્તિ છે - તેમાં ફેર નથી. લક્ષ ઉપર જેનું નિશાન છે તેને મતભેદથી કદી મનભેદ ન થાય, ન થવો જોઈએ. નીલંકંઠ

વર્ણાની કિશોર અવસ્થા, તપ, બ્રહ્મયર્થ, ભક્તિ અને તત્વજ્ઞાનની ઊંડી સૂજ તથા તે સમજાવવાની કુશળતા જોઈ ત્યાંના વૈષ્ણવોને તેમના પ્રત્યે ભાવ થયો. તેમને ઉપદેશ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય લાગ્યો. ફેલફિતુર છોડીને તેમની કિયામાં તેઓ ભક્તિભાવથી જોડાઈ ગયા અને ભગવાનપણાની નિષાથઈ.

આમ, નીલંકંઠ વર્ણા શ્રીરંગક્ષેત્રમાં બે માસ સુધી રહ્યા હતા. અહીંથી નીલંકંઠ વર્ણાને ગૃહત્યાગ કર્યે લગભગ પાંચેક વર્ષ પૂર્ણ થયા હતા.

શ્રીરંગક્ષેત્રમાં ગુરુવર્ય શ્રી રામાનંદ સ્વામી...

ગોપનાથમાં આત્માનંદ સ્વામી પાસેથી ભગવાન નિરાકાર છે સાકાર નથી તેવા મતનું પ્રતિપાદન સાંભળ્યું એટલે રામાનંદ સ્વામી મૂર્છા ખાઈને ધરતી પર ઢીપ ડાયા. પછી મૂર્છા ઉતરી એટલે ત્યાંથી તુરંત ચાલતા થયા અને અહીંથી શ્રીરંગક્ષેત્રમાં આવ્યા હતા.

હંમેશા કાવેરી ગંગામાં સ્નાન, સંધ્યાવંદન, પાઠ, ભગવત્પૂજા વગેરે આલિક કર્મ કરી શ્રીરંગનાથજી ભગવાનના દર્શન અને પ્રાર્થના કરવામાં તત્પર બન્યા. જે સ્થળે ભગવાન ભાષ્યકારની પ્રતિમા છે ત્યાં જ ઉતારો કર્યો. ત્યાર પછી તે રામાનંદ સ્વામી પરબ્રહ્મ પરમાત્માના સદ્ગ દિવ્યાકારપણું વગેરે અનંત ઐશ્વર્યને પ્રતિપાદન કરનારા શ્રી રામાનુજાયાર્ય કરેલા ભાષ્યે સહિત શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા વગેરે સત્થાસ્ત્રો ત્યાંના નિવાસી વૈષ્ણવોથી સાંભળાવ લાગ્યા. તેમજ તે વૈષ્ણવોના સમાજમાં પ્રતિદિન વંચાતો ‘શ્રી પ્રપત્રામૃત’ નામનો ગ્રંથ પણ તે શ્રી રામાનંદ સ્વામી અતિ આતુરતાથી સાંભળતા હતા. આ રીતે વૈષ્ણવોનો સમાગમઅને સત્થાસ્ત્રનું શ્રવણ-મનન કરતાં

તे स्थानमां श्री रामानंद स्वामीने त्रष्ण मास वीती गया हता.

त्यार पછી श्री रामानंद स्वामीने चैत्र सुद - पने દિવસે (જે श्री रामानुजाचार्यની જन્મતિથિ છે તેમાં) પ્રાતઃકાળે શ્રી રામાનુજાચાર્ય સમાધિરૂપ-સ્વરૂપમાં પોતાનું સાક્ષાત् દર્શન દીધું. સ્વરૂપમાં રામાનંદ સ્વામીને, સૂર્ય સમાન કંતિવાળા, અપ્રાકૃત અતિમનોહર રૂપવાળા, કરુણારસથી શોભાયમાન લોચનવાળા, હાથમાં ધારેલા ત્રણ દંડથી શોભાયમાન, લલાટાદિ સ્થાનમાં બાર ઉદ્ધર્પુંડુ તિલકને ધારી રહેલા એવા સાક્ષાત् શ્રી રામાનુજાચાર્યના દર્શન થયા.

રામાનંદ સ્વામીએ ભક્તિભાવથી સાણંગ પ્રણામ કર્યા. ત્યારે શ્રી રામાનુજાચાર્ય રામાનંદ સ્વામીને કહ્યું : “હે વર્ષિન ! આટલા કાળથી જેની આરાધના તમે કરતા હતા તે હું રામાનુજ છું એમ મને જાણો. તમારે જે ઈચ્છા હોય તે વર માગો. હું તમારી ઉપર પ્રસન્ન થયો છું.” આ પ્રમાણે શ્રી રામાનુજાચાર્ય કહ્યું એટલે રામાનંદ મુનિ મનમાં અન્યત આનંદ પામીને બોલ્યા : “હે ભગવન્ ! બહુકાળનો મારો મનોરથ આજ આપના દર્શનથી પરિપૂર્ણ થયો, હે પ્રભો ! હવે સમસ્ત જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને પ્રલયરૂપ લીલા જેમની છે એવા સર્વેશ્વર શ્રીમત્નારાયણનાં થોડા સમયમાં સાક્ષાત् દર્શન જે રીતે થાય તે રીતનો મારી ઉપર અનુશ્રણ કરો. તમો અતિ સમર્થ છો.”

આ પ્રમાણે રામાનંદ સ્વામીએ પ્રાર્થના કરી. પછી શ્રી રામાનુજાચાર્ય પ્રસન્ન થઈને વૈષ્ણવી દીક્ષા આપી. અને બે મંત્રો આપ્યા. ‘શ્રીમત્નારાયણાચારાજું શરાકાં પ્રપદ્યે’ તથા ‘શ્રીમતે નારાયણાય નમઃ’ આ રીતના બે મંત્રો જપવાનો શ્રી રામાનુજાચાર્ય ઉપદેશ કર્યો અને કહ્યું : “આ મંત્રરતના જપથી તમારા દરેક મનોરથો સિદ્ધ થશે અને તમોને શ્રીમત્નારાયણનાં પ્રત્યક્ષ દર્શન પણ થશે. સ્વવર્ણશ્રમના ધર્મનું પાલન કરવાપૂર્વક ભક્તિ, જ્ઞાન અને વૈરાગ્યને વૃદ્ધિ પમાડો. તમારે શરણે જે કોઈ મુમુક્ષુ આવે તેને પણ સદ્ભોધ આપજો. પૃથ્વી ઉપર એકાંતિક ધર્મનું સ્થાપન કરો. તમો ભગવાનના કૃપાપાત્ર છો. તમારાથી અનેક દૈવી જીવાત્માઓને ભગવત્પ્રાપ્તિ થશે.”

આ પ્રમાણે કહીને શ્રી રામાનુજાચાર્ય તુલસીની બેવડી કંઠી, જપમાળા અને ઉદ્ધર્પુંડુ તિલકનો વિધિ

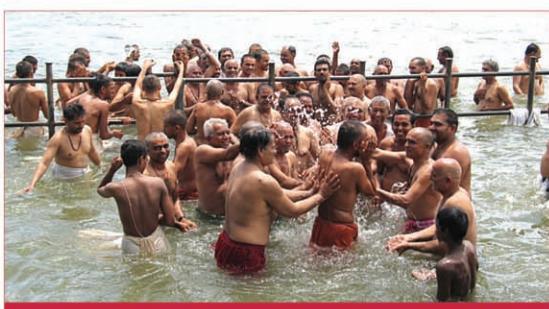
બતાવ્યો. આજથી તમોને વૈષ્ણવાચાર્ય પદે હું નિયુક્ત કરું છું. શરણે આવેલા મુમુક્ષુજીનોને વૈષ્ણવી દીક્ષા આપજો. આ સ્થળે વૈષ્ણવોનાં ચિહ્ન ધારી રહેલા જનોથી ઉપદ્રવ થાય તો અન્ય સ્થળે જઈને ભજન-ભક્તિ કરજો અને અન્યને કરાવજો.

આ રીતે ઉપદેશ આપીને શ્રી રામાનુજાચાર્ય અંતર્ધાન થયા. રામાનંદ સ્વામી પણ જાગ્રત થયા. પોતાના શરીર પર બેવડી કંઠી, માળા અને ઉદ્ધર્પુંડુ તિલકને પ્રત્યક્ષ જોઈને રાજુ થયા. પછી શ્રીરંગક્ષેત્રમાં ઘણા સમયથી નિવાસ કરીને રહેલા વૈષ્ણવ ચિહ્નધારીઓથી ધ્યાન-ભજનમાં અતિ ઉપદ્રવ થતો જાણીને ઉદ્ઘિન બનેલા રામાનંદ સ્વામી શ્રીરંગક્ષેત્રમાંથી નીકળીને પૃથ્વી ઉપર વિચરવા લાગ્યા હતા.

હાલા ભક્તજનો ! આવી રીતે શ્રીરંગક્ષેત્રમાં રામાનંદ સ્વામી અને ભગવાન શ્રીહરિએ અલૌકિક રીતે વિચરણ કર્યું હતું.

શ્રીરંગક્ષેત્રમાં ટ્રેનયાત્રા...

શ્રીરંગક્ષેત્રમાં સર્વ યાનિકોએ પ્રથમ બપોરે ૧૨.૦૦ કલાકે કાવેરીગંગામાં ઢાકોરજીનો અભિપેક કરીને સમૂહ સાન કર્યું. ત્યાર પછી ૦૩.૩૦ કલાકે શ્રીરંગનાથજી ભગવાનના દર્શન તેમજ શ્રી રામાનુજાચાર્યના પાર્થિવ દેહના દર્શન કર્યા અને વિશાળ મંદિરને નિહાળ્યું હતું. અહીં દર્શન માટે લાંબી લાઈનો જામે છે. ત્યાંથી ત્રીચીનાપલ્લી રોકફોર્ટ પર્વત પર શ્રી ગણેશજી મંદિરના દર્શન કર્યા. સાંજના ૦૬.૦૦ કલાકે ત્રીચીનાપલ્લી રેલ્વે સ્ટેશને પરત ફર્યા હતા. અહીંથા આરતી, સુત્રિ વગેરે કરી હરિભક્તોએ ઢાકોર જમાડ્યા હતા અને સંતોએ ફલાહાર કર્યું હતું. સાંજે ૦૭.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા મદુરાઈ જવા રવાના થઈ હતી.

તા. ૧૦-૬-૦૫ ભાદરવા સુદ - ૬, રામેશ્વર-મહુરાઈ (તામિલનાડુ રાજ્ય)

ગ્રીથીનાપદ્ધતીથી મહુરાઈ નજીક હોવાથી ટ્રેન રાત્રિના ૦૧.૦૦ કલાકે મહુરાઈ રેલ્વે સ્ટેશનને પહોંચી ગઈ હતી. સવારે સ્નાન, પૂજાપાઠ, નિત્યનિયમથી પરવારીને સૌ તૈયાર થયા હતા. ૦૭.૦૦ કલાકે મહુરાઈથી ૨૧ લક્ઝરી બસો દ્વારા ગ્રાન્ડ કલાકનું દ્રાઈવ કરી સવારના ૧૦.૦૦ વાગ્યાના સુમારે રામેશ્વર પહોંચ્યા હતા.

સેતુબંધ રામેશ્વર મહિમા...

ભારતમાં રહેલા બાર જ્યોતિર્લિંગમાંથી આ રામેશ્વર જ્યોતિર્લિંગ પણ તેમાંનું એક માનવામાં આવે છે. અને ચાર દિશાનાં ચાર ધારમમાં શ્રી રામેશ્વર દક્ષિણા દિશાનું મુખ્ય ધારમછે. જ્યોતિર્લિંગ પર દક્ષિણ ભારતનું કલાત્મક નક્શીકામયુક્ત મોટું મંદિર બનાવવામાં આવ્યું છે. મંદિરની પૂર્વ-પશ્ચિમમાં આદસો પાંસઠ હુટ લાંબી અને ઉત્તર-દક્ષિણમાં છસો સત્તાવન હુટ લાંબી દિવાલો બાંધવામાં આવી છે. પૂર્વ-પશ્ચિમમાં મોટા મોટા ગોપુરમુંથી. અહીંથાં મંદિરમાં વિશાળ ત્રણ પ્રદક્ષિણાઓ રાખવામાં આવી છે. તેમાં ત્રીજી પ્રદક્ષિણાઓ પચાસ હુટ લાંબી અને ત્રીસ હુટ ઉંચાઈવાળી છે. અને ૧૨૦૦થી વધુ સંભો છે. આ મંદિરમાં શિવલિંગની સામે નંદીગણ છે, તે એક આકર્ષણનું કેન્દ્ર છે. તેની ઉંચાઈ ૧૩ હુટ અને ૮ હુટ લંબાઈ અને ૮ હુટ પહોળાઈ છે. આ મંદિર ૨૦ વિઘા જમીનમાં પથરાયેલું છે. મંદિરની અંદર નાના-મોટાં બાવીસ હુંડો છે. તેમાં સ્નાન કરવાનો મહિમા છે. લક્ષ્મણતીર્થ, સીતાતીર્થ, સાક્ષીવિનાયક, જટાતીર્થ, ગન્ધમાદન(રામજરૂખા) વગેરે અનેક નાના-મોટા તીર્થો આવેલા છે. તેમજ સમુર કિનારે અભિનીર્થ છે. તે સ્થળે માતા જાનકીજીની અભિનપરિક્ષા લેવામાં આવી હતી. અને વળી શ્રી રામયંદળ ભગવાને મનુષ્યથી ન બની શકે તેવો સેતુ (પુલ) સમુરદમાં લંકા સુધી બંધાવ્યો હતો. અહીં શ્રી બલદેવજી પણ તીર્થ કરતાં કરતાં આવ્યા હતા. પાંડવો પણ તેમના વનવાસ દરમ્યાન આ સ્થાને આવ્યા હતા. આ અતિપ્રાચીન ભૂમિછે. પૂર્વ-અહીયા મહર્ષિ

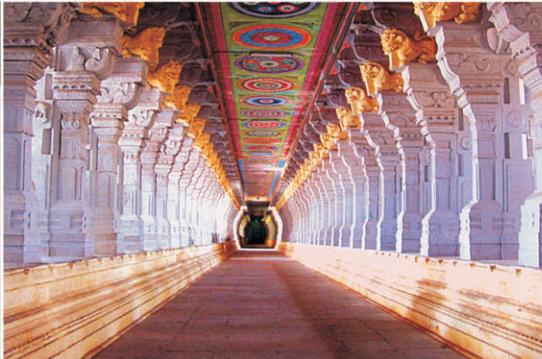

અગસ્ત્ય મુનિનો આશ્રમ હતો એવું કહેવાયછે. આવી પવિત્ર ભૂમિ હોવાથી રામેશ્વરને દેવભૂમિ પણ કહેવાય છે. આ સ્થાન દક્ષિણ ભારતના તામિલનાડુ રાજ્યના સમુદ્ર કિનારે આવેલાછે.

રામેશ્વર ભગવાનની સ્થાપના કેવી રીતે થઈ? તો તેનો ઈતિહાસ એવો છે કે રાવણાનો નાશ કરી તેની ગાદીએ વિભીષણને બેસાડી ભગવાન શ્રી રામયંદળ, સીતાજી, લક્ષ્મણજી, હનુમાનજી અને વિભીષણ સાથે પુષ્પક વિમાનમાં બેસીને લંકાથી પાછા વણ્ણા. ગન્ધમાદન પર્વત (રામજરૂખો) પાસે આવ્યા. ત્યાં વિમાનની ગતિ અટકી ગઈ. ભગવાન વિમાનમાંથી નીચે ઊતર્યા અને તપાસ કરી કે વિમાન શા માટે રોકાઈ ગયું છે. તે વખતે અગસ્ત્યાદિ ઋષિઓએ જવાબ આપ્યો કે રાવણ બ્રહ્મહત્વા હતો. તેથી તેને મારવાથી તમોને બ્રહ્મહત્વા લાગી છે અને એ બ્રહ્મહત્વા જ વિમાનને અટકાવી રાખે છે. ત્યારે ભગવાન શ્રી રામયંદળએ બ્રહ્મહત્વાના પ્રાયશ્વિતનો ઉપાય પૂછ્યો. એટલે ઋષિઓએ જવાબ આપતા કહ્યું : “હે પ્રભુ! જો કાશીથી શિવલિંગ લાવી આ સ્થળે તેની સ્થાપના કરવામાં આવે તો બ્રહ્મહત્વા હઠી જાય અને વિમાન ચાલતું થાય.”

પછી શ્રી રામયંદળએ કાશીથી શિવલિંગ લાવવાનું કાર્ય હનુમાનજીને સોંઘું. હનુમાનજીએ ડેલાસમાં જઈને તપ કરીને શિવલિંગ પ્રામ કર્યું. આ બાજુ જેઠ સુદી - ૧૦૩ રોજ સવારમાં શિવલિંગ સ્થાપવાનું મુહૂર્ત આવતું હતું. સમય થવા આવ્યો. સહુ કોઈ હનુમાનજીની રાહ જોતા હતા. પરંતુ હનુમાનજી સમયસર આવી ન શક્યા. ઋષિઓએ મુહૂર્ત સાચવવા આગ્રહ કર્યો. એટલે ભગવાનની આશાથી સીતાજીએ રેતીનું (વેળુનું) શિવલિંગ તૈયાર કર્યું. ઋષિઓએ તે લિંગની પ્રતિષ્ઠા કરી ભારે

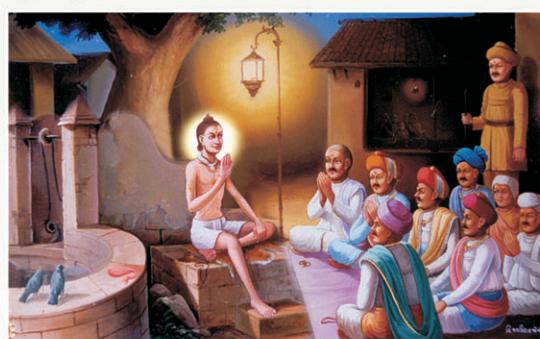

મહોત્સવ ઉજવ્યો. આમ, રામેશ્વરની સ્થાપના થઈ. સર્વત્ર આનંદ વર્તતો હતો.

તે વખતે હનુમાનજી શિવલિંગ લઈને આવી પહોંચ્યા. હનુમાનજીએ પૂછ્યું : “આ બધી ધામધૂમ શાની થાય છે ?” ત્યારે ભગવાન કહે : “શિવલિંગ (રામેશ્વર)ની સ્થાપનાના મહોત્સવ પ્રસંગનો આ આનંદ છે.” ત્યારે હનુમાનજીએ કહ્યું : “શિવલિંગ તો હજુ મારા હાથમાં છે, હમણાં જ હું કાશીથી લઈને આવું હું. તો પછી તેની સ્થાપના કેવી રીતે થઈ ગઈ ?” ભગવાને કહ્યું : “મુહૂર્ત વીતી જ તું હતું એટલે સીતાજીએ બનાવેલ રેતીના લિંગની સ્થાપના કરી છે.” ત્યારે હનુમાનજીએ કહ્યું : “હે ભગવન् ! હવે અસલ લિંગ આવી ગયું છે. માટે મૃત્તિકાના લિંગની જગ્યાએ આ લિંગની સ્થાપના કરો.” એ વખતે શ્રી રામયંદ્રજી બોલ્યા : “હવે તે લિંગ ઉપરી શકે નહિ. તે લિંગ તો અતલાદિકી નીચેના સાત લોક સુધી પ્રતિષ્ઠિત થઈ ગયું છે. માટે તમારી શક્તિ હોય તો આ લિંગને ઉખેડી નાબો.

પછી હનુમાનજીએ લિંગ ઉખેડવાની ઘણી મહેનત કરી પણ પ્રતિષ્ઠિત લિંગ જરાય ખસ્યું નહિ. હનુમાનજી દિલગીર થઈ ગયા. તેથી ભગવાને તેમને આશ્વાસન આપ્યું અને રામેશ્વરની બાજુમાં જ હનુમાનજી લાવ્યા હતા તે લિંગની સ્થાપના કરી. અને અતિ ધામધૂમથી ઉત્સવ કર્યો. હનુમાનજી રાજી થયા.

આમ, આ તીર્થધામનું ઘણું જ માહાત્મ્ય છે. પ્રભુના એક અવતારના ચરિત્રી તો આ ધરતી પાવન હતી જ પણ સર્વાવતારીના ચરણની રાહ જોતી આ તીર્થધામની ભૂમિને ૨૧,૦૦,૦૦૦ (એ કવીશ લાખ) વર્પોંનાં સમય પછી આ પવિત્ર ભૂમિને પરમપાવન કરવા જેમ સોનામાં સુગંધ

ભળે તે ન્યાયે સર્વોપરી, સર્વાવતારી નીલકંઠ વર્ણી આજે ૨૦૦ વર્ષ પહેલા ત્યાં પોતાના ચરણની પગલીઓને પાડી આ યાત્રાધામને મોક્ષધામ-આત્મંતકી મુક્તિનું એક સાધન બનાવ્યું છે.

સેતુબંધ રામેશ્વરમાં નીલકંઠ વર્ણી વેરો ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણા...

શ્રીરંગક્ષેત્રથી નીકળી નીલકંઠ વર્ણી માર્ગની અનેક કઠિનાઈઓ વેઠાં શ્રી સેતુબંધ રામેશ્વર પહોંચ્યા હતા. અહીં રોજ સવારે ૪-૩૦ વાગ્યે સમુદ્રસાન કરી શિવલિંગનાં દર્શન કરવા પણારતા હતા. પછી લક્ષ્મણતીર્થ, સીતાતીર્થ, સાક્ષીવિનાયક, જટાતીર્થ, ગન્યમાદન જેને રામઝરૂખા પણ કહેછે, આ મંદિરોમાં દર્શન કરવા જતા હતા. સમુદ્રની પાસે બાગમાં નીલકંઠ મહાપ્રભુ ઉત્તર્યા હતા. ત્યાં રામ-કથા સાંભળતા હતા. તેમનાં દર્શન તથા વાતોથી ત્યાંના માણસો આનંદ પામતા. તે માણસોને વર્ણી રામયંદ્રજીની વાત કરતા કે રામયંદ્રજી પોતે પૂર્ણકામ હતા, છતાં કુળ, કુટુંબ, રાજ્ય, ધન, સ્ત્રી એ બધું ગૃહસ્થને કેટલું હું ખરૂપ છે અને તેમાં કેવી રીતે વર્તીને આદર્શ મનુષ્ય બનાય છે, એ શીખવાડવા માટે પોતે વર્તન કરી બનાયું. તેમનાં બધા ચરિત્રો હિંદ્ય અને નિર્દોષ છે. તેમાં દોષ કલ્યાણ મહાદુઃખ પામેછે. વર્ણીરાજ એમ સમજાવતા અને પોતે જ્યાં જ્યાં ફર્યા એ સંબંધી વાત બધાને કહેતા હતા. ત્યાં આવતા યાત્રિકોને સહેજે સહેજે

તેમનાં દર્શન થઈ જતાં અને તેમની મનોહર મૂર્તિ જોઈ યાત્રિકો હાથ જોડી દેતા હતા. નીલકંઠ વર્ણીના ભક્તિભાવ, શ્રદ્ધા, તપ વગેરે ગુણોથી ત્યાં આવતા દર્શનથીઓ ઉપર તેમની અનોખી છાપ પડતી. સહેજે જ જે કેવળ પોતાનાં દર્શનથી કલ્યાણ કરી શકે છે

તेवा आ बाणयोगी वर्णीराजनो यात्रास्थानोमां आववानो आ ज हेतु हतो. साथे साथे मंटिरोनी व्यवस्था, पूजारीओनी पूजारीति, मठाधिपति के मंटिरना महंतो, तेमना सिद्धांत - आ बधानुं तेओ निरीक्षण करता. तेओ ज्यां ज्यां गया त्यां आ बधुं जोई मनमां कोई निष्ठाय करी तेओ नीकणी जता. आ बधी पवित्र भूमि हती, इनां वातावरणमां कलुषितता हती. तेमने तो खपती हती कुवारी भूमिका - ज्यां मनोवृत्तिओनी दुष्टतानो सहेजे हूस थाय, ज्यांथी विश्वभरमां अब्द्यर्थनुं प्रसारण करी शकाय, ज्यांथी तात्पश्चानी शुद्ध समजां मुमुक्षुओने आपी शकाय.

नीलकंठ महाप्रभुना उपदेशथी जे मने भगवानमां प्रीति थती ते अधर्म मात्रनो त्याग करी सार असारने समज वर्णीराजनुं शरणुं स्वीकारी भगवानी भक्ति करवा लागता. आम,आ स्थणने पवित्र ज्ञानी वर्णीराज बे मास यां रोकाया हता.

आ स्थानमां भगवान श्रीहरिना गुरु श्री रामानंद स्वामी पण तीर्थाटन करता करता अही आव्या हता. अने रामेश्वरना नाना-मोटा तमाम तीर्थोना दर्शन कर्या हता.

सेतुबंध रामेश्वरमां ट्रेनयात्रा...

ट्रेनयात्राना सर्वे यात्रिको लगभग १०.०० वाऱ्याना समये रामेश्वर पहोच्या हता. अहींया प्रथम श्रीज्ञप्रसादीभूत समुद्र किनारे अग्नितीर्थमां समूह स्नान करवामां आव्युं हतुं. त्यांथी स्वाभिनारायण महामंत्रना नामथी धून्यने वातावरणनी साथे गुंजावता रामेश्वर महादेवना दर्शन कर्या हता. पछी रामेश्वरमां रहेला नाना-मोटा तीर्थोना दर्शन करी सांजना ०५.०० लाके महुराई पहोच्या हता.

महुराई मीनाक्षी देवी मंटिर महिमा...

महुराई के जेने प्राचीन तामिल संस्कृतिना एक महान स्थण तरीके ओणभवामां आवे छे. महुराई पूर्व दक्षिण पांडय देशनी राजधानीनुं शहेर हतुं. अहींया मीनाक्षीदेवी (पार्वती)नुं मंटिर पूर्वद्वारा छे. तेमां मीनाक्षी पार्वतीदेवी तथा सुन्दरेश्वर नामना महादेव विराजमान छे. मंटिरना चार गोपुरम् छे. पूर्व गोपुर १५८ हुट उंचाई अने तेमां १११५ देवटेवीओनी मूर्तिओनुं दक्षिणी शिल्पकामछे.

दक्षिण गोपुर १६० हुट उंचाई अने तेमां १५११ देवटेवीओनी मूर्तिओनुं दक्षिणी शिल्पकामछे. पश्चिमगोपुर १५८ हुट उंचाई अने तेमां ११११ देवटेवीओनी मूर्तिओनुं दक्षिणी शिल्पकामछे. उत्तर गोपुर १५२ हुट उंचाई अने तेमां ४०४ देवटेवीओनी मूर्तिओनुं दक्षिणी शिल्पकामछे. मंटिरना धूममटो सोनानां पतरांसी मढेला छे. मंटिरमां एक हजार स्थंभोनो एक मोटो सभामंडप छे. मंटिरमां पांच संगीतात्मक शिला स्थंभ छे. दरेक स्थंभमां बावीस नाना-मोटा स्थंभो एक ज शिला घंडमांथी कोतरीने बनावेल छे. आने थपथपाववाथी मधुर ध्वनि नीकणे छे.

आ मीनाक्षी मंटिर बारभी सदीमां बनाववामां आव्युं हतुं. नवमाणी मीनारा (गोपुरम्)नी रचना तेरभी अने सोलभी सदीनी वच्ये थई होवानुं मनाय छे. नायक वंशना राजाओऽे लगभग बसो वर्षना शासनकाण दरभियान मंडप, हजार स्थंभवाणु सभाभवन, अष्टशक्ति मंडप वगेरेनुं निर्माण कर्युं हतुं. मंटिरनो वधु पडतो भाग बारभीथी योटभी सदीमां थयेलछे.

आ महुराई मीनाक्षीदेवीनी पौराणिक कथा ऐवी छे के देवोनां राजा ईन्जल अब्द्यत्यानां पापनां भारथी हुःभी थया. पापथी विमुक्त थवानी प्रबण ईच्छाथी तेमणे केटलाय तीर्थाटनो करी

प्रायश्चित कर्युं. एक दिवस तेओ महुराईनी आसपास कदंबवनमां आव्या तो अचानक पवित्र थई गया. आ कारणनी शोध करी, तो त्यां तेमणे कदंबवृक्षना मूलमां एक स्वयंभू लिंग जेयुं. सुवर्ण कमण पत्रोथी तेमणे ए

લિંગની પૂજા કરી અને ત્યાર બાદ એક વિમાનમાં સ્વર્ગ તરફ રવાના થયા.

થોડા દિવસોમાં ધનંજય નામનાં એક વેશને એ મંદિરમાં એક રાત વીતાવવાનો મોક્ષો મળ્યો ત્યારે તેણે જોયું કે ત્યાં રોજ દેવપૂજા થતી હતી. એની મારફતે મણવર દેશના રાજ કુલશેખર પાંડયને આ વાતની ખબર પડી. એટલે તેમણે ત્યાં પહોંચીને સાક્ષાત્ ભગવાનની દેવપૂજા થતી નિહાળી. પછી તે રાજાએ આ મહુરાઈનગર અને મંદિરની રચના કરી.

રાજ કુલશેખર પાંડય પછી મલયધ્વજ પાંડય ગાઠી પર બેઠા. એમને એક પણ સંતાન ન હતું. સંતાન પ્રામિના મોહથી તેમણે પત્ની સહિત એક યજ્ઞ કર્યો. એ યજ્ઞના ફળસ્વરૂપે યજ્ઞકુંડમાંથી ત્રણ સત્તનોવાળી એક બાળકી પ્રગટ થઈ. ત્યાંજ આકાશવાણી થઈ કે જ્યારે એ છોકરીને અનુરૂપ પતિ મળશે ત્યારે તેનું એક સત્તન અદેશ થઈ જોશે. ખુશ થઈને આ દંપત્તિએ તે બાળકીને ખૂબ પ્રેમથી ઉંઠેરી અને પાળી-પોથીને મોટી કરી. કોઈ પણ મુશ્કેલી વિના તેણે સારી એવી કલાઓ પ્રાપ્ત કરી. ત્યારબાદ મલયધ્વજ પછી રાજકુમારી ખૂબજ હોણીયારીથી રાજ્યનું શાસન કરવા લાગી અને આસપાસનાં રાજ્યોને પોતાનાં રાજ્ય સાથે મેળવી દીધા. ભગવાન શિવજીના આશીર્વાદથી એનું ત્રીજું સત્તન એ સમયે ગાયબ થઈ ગયું કે જ્યારે રાજકુમારી લડાઈમાં મગન હતી. હવે તેને ભાન થયું કે તેને સાચે જ ભગવાનનો અનુગ્રહ થયો છે. છેવટે તેણે પોતેજ કેલાસ જઈને જ શિવજીનો આશ્રય લીધો.

ત્યાં શિવજી પ્રસત્ત થઈને તેની સાથે ફરીથી મહુરાઈ આવ્યા અને પોતાનાં લગ્ન એ રાજકુમારી સાથે કર્યા. વર્ષો પછી ભગવાન સુખબાણ્યએ તેમને ત્યાં પુત્રરૂપે અવતાર લીધો. તેને રાજ્યનો કારોબાર સોંપી શિવ અને રાજકુમારીએ સુંદરેશ્વર મહાદેવ અને મીનાક્ષીના સ્વરૂપ ધારણ કર્યા હતા.

મહાપ્રસ્તુ નીલકંઠ વણી (ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ) રામેશ્વર થઈ સુંદરરાજથી મહુરાઈ આવ્યા હતા. અહીં બે દિવસ રોકાઈને આગળ ભૂતપુરીમાં ગયા હતા.

મહુરાઈમાં દર્શાન...

સર્વે યાત્રિકોએ મીનાક્ષીદેવી મંદિર અને મહુરાઈના બીજા અન્ય તીર્થોના દર્શન ખૂબ ભાવપૂર્વક કર્યા હતા. ત્યારપછી રેલ્વે સ્ટેશને સહુ સાથે મળીને સંધ્યા

આરતી, સુતિપ્રાર્થના કરીને દરેક યાત્રાણું હરિભક્તોએ ઢાકોરજ જમાડ્યા હતા. રાતે ૧૧.૦૦ કલાકે મહુરાઈ રેલ્વે સ્ટેશનેથી ટ્રેનયાત્રા નીકળી કન્યાકુમારી તરફ રવાના થઈ હતી.

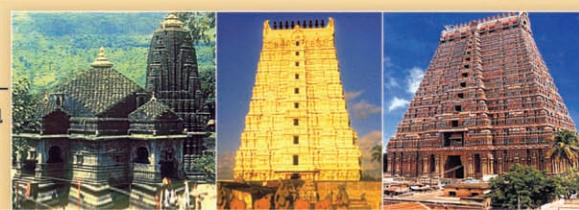
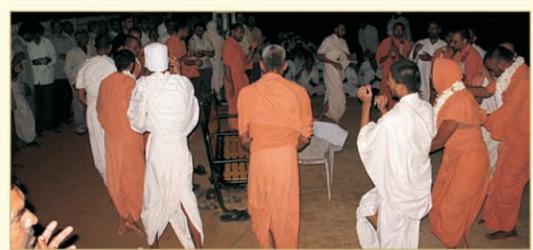
અનુસંધાન પાન નં. ૨૭નું

તેમની સ્મૃતિમાં ત્યાં સ્મારક બનાવવામાં આવ્યું છે. અને એજ સ્થળ પર કુમારિકા દેવી (પાર્વતી)એ એક પગે ઊભા રહી તપ કરીને શિવજીને પ્રસત્ત કર્યા હતા તે પાદશિલા સ્થળ ત્યાં આવેલું છે. અહીં ‘સ્યુર્યોદય’ અને ‘સ્યુર્યોસ્ત’ આ બે પ્રાધાન્ય દશ્યો છે. જ્યાં સુરજદેવ ઉદ્ય અસતપણાને પામે છે. અહીંથા રાષ્ટ્રપિતા ગાંધીજિનું મેમોરીયલ તેમજ દક્ષિણી સંત શ્રી તિરુવેલ્લુરની ૧૩૩ હુટ ઊથી ભવ્ય પ્રતિમા વગેરે જોવાલાયક તેમજ ફરવાલાયક સ્થળો આવેલાછે.

કન્યાકુમારી (કુમારિકા ક્ષોત્ર)માં ટ્રેનયાત્રા....

બપોરના ૧૨.૦૦ વાગ્યા સુધી ઉપર જાણાવ્યા પ્રમાણે કન્યાકુમારીના તમામ તીર્થસ્થળો તેમજ જોવાલાયક સ્થળોના દર્શન કરી યાત્રિકો રેલ્વે સ્ટેશને પરત કર્યા હતા. માનસીપૂજા, ઢાકોરજાનો થાળ કરીને સર્વ યાત્રાણું હરિભક્તોએ ઢાકોરજ જમાડ્યા હતા. અને સંતો-પાર્વદીઓએ ફલાહા કર્યું હતું. ત્યારબાદ ૦૪.૦૦ કલાકે ઓરડાના પદ, કીર્તન-ભક્તિ કરી સર્વ યાત્રિકોની ભવ્ય અને દિવ્ય સત્તસંગ સભા કરવામાં આવી હતી. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી અને વડીલ સંતોએ પણ પોતાની અમૃતવાણીનો લાભ આપ્યો હતો. અને દરેક ભક્તો સત્તસંગ સભાથી અતિ આનંદ પામી જાણે કંઈકાદિવ્યાનંદ માણી રહ્યા હોય તેવી અનુભૂતિ કરતા હતા.

સાંજે સંધ્યા આરતી, સુતિપ્રાર્થના કરીને સહુ હરિભક્તોએ મહાપ્રસાદ લીધો હતો. આજે રાતે સંતો-હરિભક્તોના દિવ્ય રાસનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. કીર્તન-ભક્તિની રમણી રમણ સાથે પ્રથમ સંતો-પાર્વદી ત્યાર પછી સંતો અને હરિભક્તો રાસ રમ્યા હતા. ખૂબજ રાસ રમ્યા તો પણ મહિમા અને ઉત્સાહમાં કોઈને થાક જેવું જણાતું ન હતું. રાસની સમાપ્તિ કરી અંતે રસોઈ બનાવવામાં સેવા આપી રહેલા ઉત્સાહી સ્વયંસેવકોને બિરદાવી આશીર્વાદરૂપે એક બેંગ(થેલો) બેટ આપવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ બરાબર ૧૧.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા કન્યાકુમારીથી ત્રિવેન્દ્રમ્ભ(પચનાભ) તરફ આગળ વધી હતી.

ડિ. ૧૧-૬-૦૫ ભાદરવા સુદ - ૨, કન્યાકુમારી (તામિલનાડુ રાજ્ય)

સવારના ૦૭.૦૦ કલાકે ટ્રેન કન્યાકુમારીના રેલવે સ્ટેશને પહોંચી હતી. અહીંથાનું વાતાવરણ રમણીય અને સુંદર તેમજ હંદું છે. પૂજાપાઠ નિત્યવિધિથી સૌ પરવારીને તૈયાર થઈ ગયા. રેલવે સ્ટેશનથી એક કિલોમીટર દૂર બધા તીર્થો આવેલા છે. તેથી બસ, ફોરબીલ વગેરે વાહનો દ્વારા સર્વે યાત્રિકોને ત્યાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા.

કન્યાકુમારી (કુમારિકા ક્ષેત્ર) મહિમા....

કન્યાકુમારી (કુમારિકા ક્ષેત્ર) ભારતના છેક દક્ષિણાંધ્રાની આવેલા છે. અહીંથાથી આગળ સીધો સમુદ્ર જઈ. કહેવત છે કે “ધરતીનો છિડો એટલે કન્યાકુમારી” આ સ્થાનથી પૃથ્વીનો ભાગ પુરો થાય અને સમુદ્ર ચાલુ થાય છે. આ સ્થાનમાં કન્યાકુમારીનું મંદિર પૂર્વવાર્ષિક કન્યાકુમારી એટલે પરણ્યા વગરના પાર્વતીશ.

કન્યાકુમારીની પૌરાણિક કથા એવી છે કે એક બાણાસુર નામના અસુરે મહા તપશ્ચર્યા કરી શિવજીને પ્રસન્ન કર્યા. પછી શિવજી પાસેથી વરદાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું કે તે સદા અજ્ઞત (અમર) રહે. ભગવાન શંકરે તેને વરદાન તો આપ્યું પણ એટલું કહ્યું કે ‘તારું મુખ્યું કુવારી કન્યા સિવાય બીજો કોઈ કરી શકશે નહિએ.’

આ વરદાન મળવાથી બાણાસુર નિરંકુશ બની ગયો અને બધાને અનહદ દુઃખ આપવા લાગ્યો. તેથી આ અસુરને મારવા શિવજીએ એક યુક્તિ શોધી કાઢી. તેમણે પાર્વતીજીને કુમારી કન્યાનું સ્વરૂપ ધારણ કરાવ્યું. પેલો અસુર ફરતો ફરતો આ સ્થળે કુવારી કન્યા પાસે આવ્યો. અને તેમનું રૂપ જોઈને મોહ પામીને તેની સાથે લગ્ન

કરવાની ઈચ્છા થઈ. ત્યારે તે કન્યાએ કહ્યું: “મારી સાથે યુદ્ધ કરીને જે મને જીતે તેની સાથે હું પરણું.” તેથી મોહાંધ બાણાસુરે યુદ્ધ કર્યું તેમાં તેનું મૃત્યુ થયું.

પછી આ કુમારી કન્યાએ શિવજીનું સ્મરણ કર્યું અને પરણા માટે આમંત્રાચા આપ્યું. શિવજી કેલાસથી જવા માટે રવાના થયા પરંતુ રસ્તામાં દુર્વાસા મળ્યા. એક બાજુ લગ્નનું મુહૂર્ત નજીક આવતું હતું. સમયસર ન પહોંચે તો લગ્ન થઈ ન શકે અને જો દુર્વાસા જોડે વાત ન કરે તો દુર્વાસા શાપ આપે. આવું ધર્મસંકટ આવ્યું. શિવજી શ્રાપની બીકથી દુર્વાસા સાથે વાતો કરવા રોકાયા. આ બાજુ લગ્નનું મુહૂર્ત વીતી ગયું. કુમારી કન્યા નિરાશ થઈ દેહ છોડી દીધો. પાછળથી શંકર આવ્યા અને તેમણે આ બધું જોયું. પછી તેઓએ કુમારી કન્યાની મૂર્તિ સ્થાપી અને લગ્નનો સામાન કંકુ ચોખા વગેરે હતો તે સમુદ્રમાં પદ્મરાષ્ટ્રો.

આજથી બસો વર્ષ પૂર્વે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ વનવિચયરણ દરમિયાન નીલકંદ વર્ણી વેશે પદ્ધાર્યા હતા. ત્રિવેણી સંગમ સમુદ્રમાં સ્નાન કર્યું હતું. બેન્ગાળ દિવસ રોકાઈને અહીં આવતા યાત્રિકોને દિવ્ય દર્શન આપી સુખી કર્યા હતા.

આ સ્થળે બંગાલનો ઉપસાગર, અરબી અને હિંદ મહાસાગર આ ત્રણોયે સમુદ્રનું મિલન થાય છે. જેને ત્રિવેણી સંગમ કહેવામાં આવે છે. અને ત્રણોયે સમુદ્રના જળ જૂદાં જૂદાં જોવા મળે છે. તેમજ સ્વામી વિવેકાનંદજી સમુદ્રકિનારેથી તરતાં તરતાં એક નાના પથ્થરના ટાપુ સુધી ગયા હતા અને ત્યાં ઊભા રહેવાથી પોતાને કંઈક કરી છૂટવાની પ્રેરણા મળી હતી તે સ્થાન પણ અહીં આવેલું છે.

અનુસંધાન પાન નં. ૨૬

તा. १२-८-०५ ભાદ્રવા સુદ - ૮, ત્રિવેન્દ્રમુદ્-પદ્મનાભ તથા જનાર્દન (કેરલ રાજ્ય)

રાત્રિના ૦૨.૦૦ કલાકે ટ્રેન કેરલ રાજ્યની રાજ્યધારીની ત્રિવેન્દ્રમુદ્(પદ્મનાભ) રેલ્વે સ્ટેશનને પહોંચી હતી. અહીંની રમણીયતા કુદરતી સૌદર્ય અવસ્થાનીય છે. પ્રકૃતિએ મન મુક્તિને પોતાનું સૌદર્ય લુંટાવ્યું છે. પ્રમાણકાળે સૌ કોઈ પૂજાપાઠ નિત્યવિવિધી પરવારીને તેથાર થઈ ગયા. રેલ્વે સ્ટેશનથી ૧૬૦ ફોર્ટબીલ ગાડીઓ દ્વારા તમામ યાત્રિકોને પદ્મનાભ મંદિર વગેરે તીર્થોના દર્શન માટે લઈ જવામાં આવ્યા હતા.

ત્રિવેન્દ્રમુદ્-પદ્મનાભ તથા જનાર્દન મહિમા...

આ નગરનું શુદ્ધ નામ તિરુઅનન્તપુર છે. પુરાણોમાં અનન્તવનના નામે પણ ઉલ્લેખ મળે છે. કન્યાકુમારીથી ૫૧ માઈલ દૂર આ શહેર છે, જેના કિલ્લામાં ભગવાન પદ્મનાભનું મંદિર છે. ભગવાન પદ્મનાભને અનન્તશયન પણ કહે છે. શેષશયા ઉપર ભગવાન પદ્મનાભની ૧૪ હુટ લાંબી વિશાળ મૂર્તિ છે. આટલી વિશાળ મૂર્તિ બીજા કોઈ સ્થાનમાં નથી. ત્રણ દરવાજેથી મુખ, ઉદર અને ચરણના દર્શન થાયછે.

અનન્તશયન માહાત્મ્ય નામના પ્રાચીન ગ્રંથમાં બતાવ્યું છે કે આ મંદિરની સ્થાપના દિવાકર મુનિએ કળિયુગના ૮૫૦ દિવસ વિત્યા પછી કરી હતી. એક વખત દિવાકર મુનિ આનર્ત દેશમાં તપસ્યામાં મળ્યા હતા. તે સમયે ભગવાન વિષણુએ બે વર્ષના બાળકનું રૂપ ધારણ કરી દિવાકર મુનિને દર્શન દીધા. આ બાળકરૂપમાં રહેલા ભગવાનને જોઈને મુનિનું મન બહુ આકર્ષિત થયું. એટલે વાત્સલ્યભાવથી બાળકને ગળે લગાડ્યો અને તે બાળકને પોતાની સાથે રહેવા ઈચ્છા દર્શાવી. તેથી તેને બાળક કહ્યું : “હું તમારી સાથે રહીશ. પરંતુ મારું જો ક્યારેય અપમાન

થશે તો હું તમારો ત્યાગ કરી દઈશ.” ત્યારે દિવાકર મુનિએ ક્યારેય પણ અપમાન નહિ કરે તેવું આ બાળકને વચન આપ્યું.

બાળક તો મુનિની સાથે આનંદથી રહેવા લાગ્યું. સમય પછી સમય જતો હતો. બાળક તોષાન કરે, રમત કરે વગેરે અનેકવિધ ખેલ કરે તો પણ મુનિ બધું સહન કરતા. પરંતુ એક દિવસ દિવાકર મુનિની પૂજાની સાધનસામગ્રીને બાળક પોતાના દાંતથી ફાડીતોડી નાખી. એટલે મુનિથી આ સહન ન થયું. તેથી તેઓએ આ બાળકનું અપમાન કરી તેના પર કોષ કર્યો. આથી બે વર્ષના બાળકરૂપ ભગવાન તરત ત્યાંથી નીકળી દૂર જતા રહ્યા. પછી દિવાકર મુનિને પોતાની ભૂલ સમજાપ્યું.

જતાં જતાં બે વર્ષના બાળકરૂપ ભગવાને મુનિને કીધું હતું કે જો મને મળનું હોય તો અનન્તનું વન છે ત્યા આવજો. એટલે તુરંત દિવાકર મુનિ જે દિશામાં બાળક ગયું હતું તે દિશામાં ચાલવા માંડ્યા. ત્યારે સમુદ્રના કિનારા પર આવેલ વનમાં એક વૃક્ષને નીચે પડેલું જોયું. ત્યાં ભગવાનના વિરાટ રૂપમાં દર્શન થયા. પછી ભગવાને દિવાકર મુનિને આ સ્વરૂપની સેવા-પૂજા કરવાની આજ્ઞા આપી હતી. તેથી તે મુનિએ આ સ્વરૂપની સ્થાપના આ સ્થાનમાં કરી હતી.

અહીંયા નીલકંઠ વણી વેશે શ્રીજ મહારાજ પદ્ધાર્યા હતા. અને પદ્મનાભ ભગવાનના દર્શન કરી ત્યાંથી ૬૦ કિ.મી. દૂર જનાર્દન ગયા હતા. અહીં ભગવાન જનાર્દનનું વિશાળ મંદિર છે. તેમાં ભગવાનની શ્યામવર્ણ ચતુર્ભૂજ મૂર્તિ છે. મંદિરની ઉત્તરે ચક્કંડ છે. જેને ગોમતી પણ કહે છે. મંદિરથી થોડે દૂર વલ્લભાચાર્યજીની બેંક પણ છે. આ ક્ષેત્રમાં બ્રહ્માલુએ યજ્ઞ કર્યો હતો. તે

યક્ષકુંડમાંથી હજુ ધૂપ નીકળે છે. તેને લોકો જનાઈન ધૂપ કહે છે. તેમજ અહીંયા નારદજીનું વલ્કલ વચ્ચે આકાશમાંથી પડજું હતું તેથી આ તીર્થક્ષેત્ર જનાઈનને વર્કલા પણ કહેવામાં આવે છે. આ સ્થાને મહાપ્રભુ નીલકંઠ વણીએ જનાઈન ભગવાનના દર્શન કર્યા હતા. ત્યાંથી વળીરાજ આદિકેશવ વગેરે સ્થાનોમાં ગયા હતા.

ત્રિવેન્દ્રમું-પદ્મનાભ તથા જનાઈનમાં ટ્રેનયાત્રા...

અહીંયા સર્વે યાગિક હરિભક્તોએ પ્રથમપદ્મનાભ ભગવાનના દર્શન ખૂબ ભાવપૂર્વક કર્યા હતા. ત્યારબાદ શહેરમાં જોવાલાયક પ્રાચીન રાજમહેલ (જાહેર રાજના કારણે બહારથીઓઈને), કોવાલયમ્બ બીચ વગેરે નિહાળી જનાઈન ગયા હતા. અહીંયા સંતોભક્તોએ જનાઈન મંદિરથી નીચે આવેલ ચક્કાંડમાં ઢાકોરજીના અભિપ્રેકની સાથે જનમંગલ સ્તોત્ર વગેરે બોલી સ્નાન કર્યું હતું. પછી ભગવાન જનાઈનના દર્શન કરી સાંજના ૦૬.૦૦ કલાકે પરત ત્રિવેન્દ્રમું(પદ્મનાભ) રેલ્વે સ્ટેશને આવ્યા હતા.

ગોડી, સંધ્યાઆરતી, પ્રાર્થના, નિત્યનિયમ વગેરે કરી સહુ યાત્રાણુઓએ ઢાકોરજી જમાડ્યા હતા. ત્યાર પછી ૦૭.૩૦ કલાકે સત્સંગ સભા સ્ટેશન પર રાખવામાં આવી હતી. દરેક સભા ઘણીજ દિવ્ય અને ભવ્ય રહી હતી. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી અને વરીલ સંતોએ પણ પોતાની અમૃતવાણીનો લાભ આપ્યો હતો. અંતે ત્રિવેન્દ્રમાં રહેતા કંથી હરિભક્તોએ સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહાર પહેરાવી સ્વાગત કર્યું હતું. રાત્રે ૧૧.૦૦ કલાકે ત્રિવેન્દ્રમું(પદ્મનાભ) રેલ્વે સ્ટેશનથી ટ્રેનયાત્રા ઉપરીને પુનાતરફ રવાના થઈ હતી.

સરધારને આંગણે પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગોન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજના અધ્યક્ષપદે

તા. ૩-૧૧-૦૫ ભાઈબીજ થી

તા. ૧૧-૧૧-૦૫ દશ સુધી ભવ્ય દશમી

શ્રી સ્વામિનારાયણ સત્સંગ છાવણી (શિબિર)

- સ્થળ :-

‘શ્રી સ્વામિનારાયણ બાગ’

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર

તા.ક. છાવણીમાં આવનાર ભક્તજનોને શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન વી.સી.ડી ઉંડી રૂ. ૧૦૦૦/- ને બદલે રૂ. ૩૦૦/- પ્રામ થશે. આ જોગવાઈ ફક્ત છાવણી પુરતી મય્યાદિત રહેશે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતનના ગ્રાહક બનવાનો હજુ પણ સોનેરી અવસર

(૧) સર્વે હરિભક્તોને ખાસ ભલામણ છે કે તા. ૧૫-૧-૦૮ પોષ વદ્દે એકમ સુધીમાં આ ચિંતન માસિકા જે શેરી ગ્રાહક બનશે તેને પ્રથમ અંક (આ અંક દક્ષિણિહિનુસાની યાત્રાનો આખોય ફોર કલર અંક છે. જે રૂ. ૨૫/-માં તૈયાર થયેલછે) આપવામાં આવશે.

(૨) પ.પૂ. લાલજ મહારાજની આશાથી આ ચિંતન અંકના ૫૦ કે તેથી વધારે ગ્રાહક કરી આપનાર ઉત્સાહી હરિભક્તને પ્રોત્સાહિત કરવા રજી થઈ રાજાવિરાજની મોટી લેમીનેશન કરેલી મૂર્તિ દિવાળીએ સરધારછાવણીમાં બેટ આપવામાં આવશે.

(૩) ૨૫ ગ્રાહક કરી આપનારને પણ નાની રાજ્યાધિરાજની મૂર્તિ લેમીનેશન વાળી દિવાળીએ સરધારછાવણીમાં બેટ આપવામાં આવશે.

ખાસ નોંધ : નવા ગ્રાહક કરનાર ઉત્સાહિત હરિભક્તોને મૂર્તિ અર્પણ કરવામાં આવશે. અને ગ્રાહક બનનારને પ્રથમ અંક (વિશેષાંક - દક્ષિણિહિનુસાન યાત્રા ફોર કલર અંક) અર્પણ કરવામાં આવશે. ઉપરોક્ત બેટ વ્યવસ્થા તા. ૧૫-૧-૦૮ પોષ વદ્દ-પડવા સુધી જ અમલ કરવાનો રહેશે અને ત્યાં સુધી જ આલાભ પ્રામ થઈ શકશે.

**પંદર હજારથી વધારે ગ્રાહક
ધરાવતો પ્રથમ અંક એટલે
શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન**

તा. १४-८-०५ भाद्रवा सुट - ११, पुना (महाराष्ट्र राज्य)

ता. १२-८-०५ना रोज राते ११.०० कलाके त्रिवेन्द्रमधी नीकणी ता. १४-८-०५ना सવारे ८-०० कलाके पुना पहोची गया हतो. (त्रिवेन्द्रमधी पुनानी मुसाफ़िरी दरभियान संतो-भक्तो द्वारा भजन-गीर्तन, धूनीनी रमज़ात अने कथा-वार्ता करीने यात्रिकोने भगवान श्रीहरिनी सर्वोपरी उपासना तथा आशापालनमां देवतावान थवानुं प्रेरक बल पुरु पाइयुं हतु. तेमज वरील संतोअे देवक कोयमां जईने राज थईने आशीर्वादूपे घरे लई ज्वा माटे झुंटीनो प्रसाद आप्यो हतो.) आजे देनयात्रानु छेल्युं स्थण अने छेल्यो दिवस हतो. सान, पूजापाद वगेरे चालु देनमां थई गया हता. अहीया दोंबीवलीथी (मुंबई) पधारेल सरधार मंदिरना कोठारी स्वामी तेमज अन्य संतो-भक्तो तथा पुनाना सत्संग समाजना हरिभक्तोअे भावपूर्वक संतो-भक्तोनुं स्वागतपूजन कर्युहतु.

सौ कोई यात्राणुना मुख उपर आनंद वर्तानो हतो. भधा तीर्थस्थानोमां खूब प्रेमधी दर्शन कर्या हता. रेल्वे स्टेशनथी २१ लक्जरी बसो द्वारा श्रीछ महाराजनुं वनवियरष्ण दरभियान पुनामां एक मास सुधी नीलकंड वार्डी वेशे रोकाणा हतुं ते समये शनिवारवारामां देशभक्त शिवाजीनी हवेलीने प्रसादीरुप करी हतो तेना दर्शन कर्या. पणी महाराष्ट्रना प्रसिद्ध दगडु शेठ गणपति मंदिरना दर्शन करी आरतीनो लालो लीधो हता. त्यांथी श्री स्वामिनारायण मंदिरे दर्शन, पर्वती हिल वगेरे जोवालायक स्थणो निहाणी बपोरना ०१.३० कलाके पुना रेल्वे स्टेशने आव्या हता. आजे पुना सत्संग समाज द्वारा एकादशी तीवाथी कराणनी रसोई आपवामां आवी हती. तेमां काजुनो मेसुब, संभानी भीयडी, वधारेला शींगदाळा, कठी, शाक, संभारो वगेरे ठाकोरज्ञना थाणमां बनाववामां आव्युं हतु. तेनो प्रसाद सर्व यात्राणु हरिभक्तो तेमज पुना सत्संग समाजना हरिभक्तोअे लीधो हतो.

सांजे ०८.०० कलाके रेल्वे स्टेशन पर सत्संग सभा राखवामां आवी हती. पू. स्वामीशी तथा साथे रहेल मोटा संतोअे भगवान श्रीहरिनीने आशा-उपासना तेमज श्रीछ स्थापित संप्रदायना सर्वांगी विकास संबंधी ज्ञेरदार वातो करी कथा-

वातानो हरिभक्तोने हिव्य लाभ आप्यो हतो. आ यात्राप्रसंगथी पुनावासी सत्संगीओने खूब आनंद थयो हतो. कारण के सर्व तीर्थयात्रानुं फण पुनाना हरिभक्तोअे संतो-भक्तोना सत्कारपूर्वक सेवा-दर्शनथी भेणव्युं हतु. त्यारबाद राते ११.०० कलाके पुनाथी नीकणी बीजे दिवसे सवारे ०८.०० कलाके ट्रेन सुरत पहोची हती. अहीया पू. स्वामी तथा बगसरा निवासी पू. स्वामी लक्ष्मीप्रसादादासञ्च वगेरे संतो-भक्तो उत्तर्या हता. तेमज देनयात्रामां साथे रहेल सुरतना २५० करता वथारे यात्रिको पश उत्तर्या हता. सुरतना भक्तो द्वारा संतो-भक्तोनुं सामैयुं करवामां आव्युं हतु. त्यारबाद श्रीज्ञनगर मंदिरे सत्संग सभा योजवामां आवी हती.

आ बाजु सुरतथी देन वडोदरा, आणंद, अमदावाद वगेरे स्टेशनोअे यात्रिकोने उतारी राजकोट पहोची हती. त्यां पश राजकोटना सत्संग समाज द्वारा देनयात्रामां ज्ञेडायेल संतो-भक्तोनुं स्वागतपूजन करवामां आव्युं हतु.

आम, सर्वावतारी भगवान श्री स्वामिनारायणनी पूर्णकृपाथी अने वडाताल पीठाविपति प.पू.ध.ध. १००८ आचार्य श्री अजेन्द्रप्रसादाज्ज महाराजनी आशा अने दुडा आशीर्वाद सह तेमज प.पू. १०८ भाविआचार्य श्री नृगेन्द्रप्रसादाज्ज महाराजना प्रेरणादायक मार्गदर्शन प्रमाणे अने पू. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासञ्चना अथाग परिश्रमथी अने देन संचालक सत्संगी ट्रावेल्स - राजकोटवाणा प्रहुलभाई गढवीना सफण मेनेजमेन्ट प्रमाणे तेमज यात्रा व्यवस्थाना नाना-मोटा देवक आयोजको, स्वयंसेवकोनी तनतोड अने भंतपूर्वक सेवाथी महाप्रभु श्री नीलकंड वार्डी ओताना यरषाकमणी अंकित करेल पावनकारी दक्षिणाभारती धरतीना दर्शनादिनो लाभ प्राप्त करीने श्री स्वामिनारायण मंदिर - सरधार द्वारा आयोजत “श्री स्वामिनारायण स्पेशल यात्रा देन” ता. १५-८-०५ भाद्रवा सुट - १२ (द्वादशी)ना रोज राजकोट जेवा श्रीज्ञयरषा अंकित प्रसादीना स्थानमां सांजे ०८.०० कलाके ठाकोरज्ञनी शयन आरतीना दर्शन साथे पूर्ण थई हती.

